

**ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД УКООПСПЛКИ
«ПОЛТАВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ І ТОРГІВЛІ»
КАФЕДРА ПРАВОЗНАВСТВА**

ЗАВДАННЯ ДЛЯ ПОТОЧНИХ КОНТРОЛЬНИХ РОБІТ

**з навчальної дисципліни «ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ»
підготовки бакалавра спеціальності 081 «Право»**

Розглянуто та схвалено
на засіданні кафедри
правознавства
31 травня 2016 року
протокол № 10
Зав. кафедри
_____ проф. Лаврик Г.В.

Тема 1. Право соціального забезпечення як галузь у системі права України

І рівень

1. Функцію з соціального захисту громадян і з соціального забезпечення в Україні здійснює:
 - а) держава;
 - б) Комітет міністрів Ради Європи;
 - в) підприємство;
 - г) установа.
2. Частинами, на які поділяється система права соціального забезпечення, є:
 - а) Спеціальна та Особлива;
 - б) Загальна та Спеціальна;
 - в) Загальна та Особлива;
 - г) Загальна, Особлива та Спеціальна.
3. Зазначте, до якої частини системи галузі права соціального забезпечення належить такий інститут, як правовідносини з соціального забезпечення:
 - а) Особливої;
 - б) Загальної;
 - в) Спеціальної;
 - г) не належить до жодної.
4. Зазначте, до якої частини системи галузі права соціального забезпечення належить такий інститут, як соціальні ризики:
 - а) Особливої;
 - б) Загальної;
 - в) Спеціальної;
 - г) не належить до жодної.
5. Ядром предмета права соціального забезпечення є:
 - а) пенсійні правовідносини;
 - б) відносини по наданню соціальних допомог;
 - в) відносини по наданню соціальних послуг;
 - г) процедурні і процесуальні відносини.
6. Відносини, які виникають з приводу розгляду спорів у сфері соціального захисту, - це:
 - а) процедурні відносини;
 - б) процесуальні відносини;
 - в) арбітражні відносини;
 - г) примирні відносини.
7. Відносини у сфері соціального забезпечення, які виникають та існують при визначенні і встановленні юридичних фактів, що є необхідними для існування матеріальних відносин соціального забезпечення, - це:
 - а) процедурні відносини;
 - б) процесуальні відносини;
 - в) матеріальні відносини;
 - г) немає правильної відповіді.
8. Основною функцією права соціального забезпечення є:
 - а) функція контролю;
 - б) відтворювальна;
 - в) нормативна;
 - г) захисна.

II рівень

9. Предметом права соціального забезпечення є:
 - а) суспільні відносини, що пов'язані з трудовою діяльністю людини на підприємстві, в установі, організації незалежно від форми власності чи у фізичної особи, та її участь у суспільній організації праці;

- б) соціальний захист, матеріальне забезпечення та обслуговування насамперед непрацездатних громадян;
 - в) суспільні відносини, які виникають під час укладання договорів цивільно-правового характеру;
 - г) майнові та деякі особисті немайнові відносини.
10. Право соціального забезпечення як наука – це:
- а) науково обґрунтована класифікація норм права у сфері соціального забезпечення на окремі групи, що охоплюють однорідні, пов'язані між собою суспільні відносини, та розміщення їх у відповідній послідовності залежно від того, яку роль вони відіграють всередині цієї галузі права;
 - б) система наукових знань, правових поглядів, ідей про визначене коло суспільних явищ;
 - в) об'єднання кількох правових інститутів, які регулюють споріднені комплекси суспільних відносин, що входять до сфери регулювання права соціального забезпечення;
 - г) комплекс суспільних правовідносин як матеріального, так і процедурно-процесуального характеру, які виникають у зв'язку з розподілом коштів із соціальних фондів через систему соціального забезпечення.
11. Право на соціальне забезпечення в Україні мають:
- а) виключно громадяни України;
 - б) виключно непрацездатні громадяни України та іноземці;
 - в) будь-які особи, що на момент виникнення соціального ризику знаходились на території України;
 - г) громадяни України, іноземці та особи без громадянства, якщо вони постійно проживають в Україні.
12. Комплексне поєднання централізованого і децентралізованого регулювання соціально-забезпечувальних правовідносин для забезпечення належного виконання учасниками цих відносин своїх прав та обов'язків – це:
- а) завдання права соціального забезпечення;
 - б) принципи права соціального забезпечення;
 - в) метод права соціального забезпечення;
 - г) основна функція права соціального забезпечення.
13. Систему права соціального забезпечення складають:
- а) пенсійне право і страхове право;
 - б) Загальна і Особлива частини;
 - в) Загальна частина та пенсійне право;
 - г) Загальна частина та страхове право.
14. Система права соціального забезпечення являє собою:
- а) сукупність нормативно-правових актів;
 - б) сукупність об'єктивно взаємопов'язаних правових інститутів і норм, розміщених у структурно визначеній послідовності відповідно до специфіки суспільних відносин, що підлягають регулюванню;
 - в) сукупність законів;
 - г) сукупність законів і підзаконних нормативно-правових актів.
15. Соціально-страховими вважаються такі відносини:
- а) які існують у сфері загальнообов'язкового державного соціального страхування щодо організації соціального страхування;
 - б) які існують у сфері загальнообов'язкового державного соціального страхування щодо утворення та використання соціальних страхових фондів;
 - в) які існують у сфері загальнообов'язкового державного соціального страхування щодо розподілу коштів соціальних страхових фондів між особами, котрі потребують соціального захисту;
 - г) усі відповіді правильні.
16. До соціально-забезпечувальних відносин не належать:
- а) пенсійні правовідносини;
 - б) відносини по наданню соціальних допомог;

- в) відносини по наданню соціальних послуг;
- г) відносини соціального партнерства.

III рівень

17. До основних ознак методу права соціального забезпечення належать:
- а) імперативно-диспозитивне регулювання;
 - б) поєднання централізованого регулювання з регіональним, муніципальним і локальним;
 - в) винятково договірне регулювання;
 - г) зумовленість виникнення, зміни і припинення правовідносин специфічними юридичними фактами (як правило, подіями, що не залежать від волі людей);
 - д) винятково централізоване регулювання.
18. До суспільних відносин, які становлять предмет права соціального забезпечення, не належать:
- а) організаційно-управлінські відносини у сфері праці;
 - б) соціально-забезпечувальні відносини;
 - в) відносини щодо забезпечення зайнятості, профорієнтації і працевлаштування;
 - г) соціально-страхові відносини;
 - д) відносини щодо підприємницької діяльності.
19. До різновидів соціально-забезпечувальних відносин належать:
- а) пенсійні відносини;
 - б) відносини працевлаштування;
 - в) відносини щодо надання матеріальних допомог;
 - г) відносини щодо надання соціальних послуг;
 - д) відносини зайнятості.
20. До суспільних відносин, які становлять предмет права соціального забезпечення, належать:
- а) соціально-забезпечувальні відносини;
 - б) цивільні процесуальні відносини;
 - в) соціально-страхові відносини;
 - г) організаційно-управлінські відносини у сфері зайнятості.
 - д) відносини, пов'язані із встановленням юридичних фактів, що є підставою для реалізації особою права на соціальне забезпечення.

Тема 2. Джерела права соціального забезпечення

I рівень

1. Джерела права соціального забезпечення за ступенем узагальненості поділяються на:
- а) комплексні та спеціальні;
 - б) комплексні та базові;
 - в) комплексні та консолідовані;
 - г) комплексні та кодифіковані.
2. Зазначте, в якому році були ухвалені Основи законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування:
- а) 1998 рік;
 - б) 1999 рік;
 - в) 2000 рік;
 - г) 2001 рік.
3. Зазначте вік, до якого відповідно до Конвенції про права дитини людина вважається дитиною:
- а) 16 років;
 - б) 18 років;
 - в) 21 рік;
 - г) 14 років.
4. Джерелом права соціального забезпечення є:
- а) Конституція України;
 - б) Житловий кодекс України;
 - в) Проект Соціального кодексу України;
 - г) Проект закону про загальнообов'язкове медичне страхування в Україні.

5. Основним джерелом права соціального забезпечення є:
 - а) нормативно-правовий акт;
 - б) нормативно-правовий договір;
 - в) правовий звичай;
 - г) судовий прецедент.
6. Чи є джерелами права соціального забезпечення акти соціального партнерства:
 - а) так;
 - б) ні;
 - в) тільки Генеральні угоди;
 - г) тільки колективні договори.
7. Право громадян на соціальний захист закріплює:
 - а) стаття 15 Конституції України;
 - б) стаття 35 Конституції України;
 - в) стаття 45 Конституції України;
 - г) стаття 46 Конституції України.
8. Систему договорів – джерел права соціального забезпечення України становлять:
 - а) міжнародні договори;
 - б) колективні договори;
 - в) колективні угоди;
 - г) усі відповіді правильні.

II рівень

9. До джерел права соціального забезпечення належить такий закон:
 - а) «Про колективні договори і угоди»;
 - б) «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття»;
 - в) «Про загальний військовий обов'язок і військову службу»;
 - г) «Про банки і банківську діяльність».
10. Які правила застосовуються, якщо міжнародним договором або міжнародною угодою, в яких бере участь Україна, встановлено інші правила, ніж ті, що їх містить законодавство України про соціальне забезпечення:
 - а) застосовуються правила міжнародного договору або міжнародної угоди;
 - б) застосовується законодавство України;
 - в) застосовується законодавство іноземної держави;
 - г) немає правильної відповіді.
11. Чи включає система джерел права соціального забезпечення до свого складу міжнародно-правові акти про соціальний захист:
 - а) ні, право соціального забезпечення - національна галузь права;
 - б) ні, право соціального забезпечення України ґрунтується на вітчизняних нормативно-правових актах;
 - в) так, чинні міжнародні договори, згода на обов'язковість яких дана Верховною Радою, є частиною національного законодавства;
 - г) це залежить від суб'єктів соціально-забезпечувальних відносин.
12. Основним законом у сфері пенсійного забезпечення є:
 - а) Закон України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування»;
 - б) Закон України «Про пенсійне забезпечення військовослужбовців та осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ»;
 - в) Закон України «Про пенсії за особливі заслуги перед Україною»;
 - г) Закон України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».
13. Нормативно-правові акти, прийняті органами соціальних страхових фондів, – це:
 - а) корпоративні нормативно-правові акти;
 - б) локальні нормативно-правові акти;
 - в) нормативно-правові договори;
 - г) колективні договори.
14. Джерела права соціального забезпечення, – це:

а) нормативно-правові акти та акти договірної характеру, які ухвалюються компетентними державними та іншими уповноваженими органами з метою врегулювання соціально-забезпечувальних відносин;

б) нормативно-правові акти, які ухвалюються компетентними державними органами з метою врегулювання соціально-забезпечувальних відносин;

в) нормативно-правові акти та акти договірної характеру, які ухвалюються компетентними державними органами з метою врегулювання соціально-забезпечувальних відносин;

г) немає правильної відповіді.

15. Систему договорів – джерел права соціального забезпечення України становлять:

а) міжнародні договори та договори, укладені у сфері соціального партнерства;

б) міжнародні договори та колективні договори;

в) міжнародні договори та колективні угоди;

г) міжнародні угоди та колективні угоди.

16. Найбільш більш поширеним джерелом права соціального забезпечення є:

а) нормативно-правовий договір;

б) нормативно-правовий акт;

в) міжнародний договір;

г) колективний договір.

III рівень

17. Серед джерел (форм) права соціального забезпечення за способом прийняття виділяють:

а) державні нормативно-правові акти;

б) тимчасові нормативно-правові акти;

в) корпоративні нормативно-правові акти;

г) постійні нормативно-правові акти;

д) нормативно-правові договори.

18. Залежно від виду соціального забезпечення можна виділити такі види джерел права соціального забезпечення:

а) нормативно-правові акти щодо пенсійного забезпечення;

б) нормативно-правові акти щодо зайнятості;

в) нормативно-правові акти щодо надання соціальних грошових допомог;

г) нормативно-правові акти щодо працевлаштування;

д) нормативно-правові акти щодо надання соціальних послуг.

19. До особливостей джерел права соціального забезпечення належать:

а) наявність кодифікованого закону;

б) множинність нормативно-правових актів;

в) значна частка нормативно-правових договорів серед джерел;

г) відсутність кодифікованого закону;

д) особливе значення серед джерел належить актам Міністерства економічного розвитку і торгівлі.

20. До особливостей джерел права соціального забезпечення належать:

а) наявність значної кількості нормативно-правових актів, у яких є норми з технічним змістом;

б) не притаманна диференціація правового регулювання;

в) значний ступінь диференціації правового регулювання;

г) множинність нормативно-правових актів;

д) наявність кодифікованого закону.

Тема 3. Принципи права соціального забезпечення

I рівень

1. Визначення: «... – це керівні засади, ідеї, які зумовлені об'єктивними закономірностями існування, рівнем розвитку суспільства і визначають зміст та спрямованість правового регулювання» відповідає поняттю:

- а) норми права;
 - б) закони;
 - в) форми права;
 - г) принципи права.
2. Зазначте нормативний акт, у нормах якого закріплений принцип права на соціальний захист і встановлені види соціального забезпечення:
- а) Конституція України;
 - б) Закон України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття»;
 - в) Закон України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування»;
 - г) Закон України «Про зайнятість населення».
3. До загальних принципів права соціального забезпечення не належать:
- а) загальність соціального захисту;
 - б) всебічність (універсальність) соціального захисту;
 - в) диференціація умов та рівня соціального забезпечення;
 - г) колективного регулювання.
4. До принципів надання соціальної допомоги не належить:
- а) адресності;
 - б) субсидіювання;
 - в) безповоротності;
 - г) не залежності рівня розміру соціальної допомоги від рівня нужденності особи.
5. Законом, який забезпечує гарантування соціальним забезпеченням гідного рівня життя особи та реалізацію державою конституційної гарантії громадян на достатній життєвий рівень, є:
- а) Закон України «Про колективні договори і угоди»;
 - б) Закон України «Про зайнятість і працевлаштування»;
 - в) Закон України «Про прожитковий мінімум»;
 - г) Закон України «Про оплату праці».
6. Принцип надання соціальних послуг на підставі адресності та індивідуального підходу відображається:
- а) у Законі України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування»;
 - б) у Законі України «Про соціальні послуги»;
 - в) у Законі України «Про зайнятість населення»;
 - г) у Законі України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття».
7. Принцип добровільної участі фізичних осіб у системі недержавного пенсійного забезпечення, – це:
- а) загальний принцип права соціального забезпечення;
 - б) міжгалузевий принцип права соціального забезпечення;
 - в) галузевий принцип права соціального забезпечення;
 - г) внутрішньогалузевий принцип права соціального забезпечення.
8. Принцип визнання і закріплення основних прав людини відповідно до загальновизнаних міжнародних стандартів, – це:
- а) загальний принцип права соціального забезпечення;
 - б) міжгалузевий принцип права соціального забезпечення;
 - в) галузевий принцип права соціального забезпечення;
 - г) внутрішньогалузевий принцип права соціального забезпечення.

II рівень

9. Загальним принципом права соціального забезпечення є:
- а) систематизація та інкорпорація правових норм;
 - б) соціальне партнерство і договірне встановлення умов праці;
 - в) створення додаткових умов для підприємницької діяльності;
 - г) диференціація умов та рівня соціального забезпечення.

10. Загальним принципом права соціального забезпечення є:
- а) всебічність (універсальність) соціального захисту;
 - б) систематизація та інкорпорація правових норм;
 - в) встановлення імперативної відповідальності за порушення норм;
 - г) створення додаткових умов для підприємницької діяльності.
11. Зазначте принцип, який не належить до принципів права соціального забезпечення:
- а) диференціація умов та рівня соціального забезпечення.
 - б) всебічність (універсальність) соціального захисту;
 - в) загальність соціального захисту;
 - г) договірне встановлення умов праці.
12. До принципів загальнообов'язкового державного пенсійного страхування не належать:
- а) законодавче визначення умов і порядку здійснення загальнообов'язкового державного пенсійного страхування;
 - б) обов'язковість страхування осіб, які працюють на умовах трудового договору (контракту) та інших підставах, передбачених законодавством, а також осіб, які забезпечують себе роботою самостійно, фізичних осіб – підприємців;
 - в) солідарність та субсидування в солідарній системі;
 - г) соціальне партнерство і договірне встановлення умов праці.
13. До принципів недержавного пенсійного забезпечення не належать:
- а) принцип законодавчого визначення умов пенсійного забезпечення;
 - б) обов'язковості створення недержавних пенсійних фондів юридичними та фізичними особами;
 - в) добровільної участі фізичних осіб у системі недержавного пенсійного забезпечення;
 - г) цільового та ефективного використання пенсійних коштів.
14. Принцип забезпечення пенсіями і допомогами на рівні прожиткового мінімуму відображається:
- а) у Конституції України;
 - б) у Конституції України та Законі України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування»;
 - в) у Законі України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування»;
 - г) у Законі України «Про зайнятість населення».
15. Страхування на випадок безробіття здійснюється за такими принципами:
- а) надання державних гарантій реалізації застрахованими особами своїх прав;
 - б) обов'язковості страхування на випадок безробіття всіх працюючих тільки на умовах трудового договору (контракту);
 - в) цільового використання коштів страхування на випадок безробіття;
 - г) солідарності та субсидування.
16. Збір та ведення обліку єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування здійснюються за принципами:
- а) законодавчого визначення умов і порядку його сплати;
 - б) добровільності сплати;
 - в) законодавчого визначення розміру єдиного внеску;
 - г) захисту прав та законних інтересів застрахованих осіб;

III рівень

17. До принципів недержавного пенсійного забезпечення віднесені такі:
- а) добровільність створення пенсійних фондів;
 - б) обов'язковість створення недержавних пенсійних фондів фізичними та юридичними особами;
 - в) добровільна участь фізичних осіб у недержавному пенсійному забезпеченні;
 - г) визначення розміру пенсійних виплат залежно від суми пенсійних коштів, облікованих на індивідуальному пенсійному рахунку учасника фонду або застрахованої особи;

- д) обов'язкова участь фізичних осіб як у загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванні, так і у недержавному пенсійному забезпеченні.
18. Збір та ведення обліку єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування базується на таких принципах:
- обов'язковості сплати;
 - добровільності сплати;
 - законодавчого визначення розміру єдиного внеску та пропорцій його розміру за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування;
 - визначення роботодавцем розміру єдиного внеску;
 - державного нагляду за збором та веденням обліку єдиного внеску.
19. Загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням здійснюється за такими принципами:
- законодавчого визначення умов і порядку здійснення загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності;
 - визначення роботодавцем умов і порядку здійснення загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності;
 - державних гарантій реалізації застрахованими особами своїх прав;
 - обов'язковості фінансування Фондом соціального страхування з тимчасової втрати працездатності витрат в обсягах, визначених щороку Конфедерацією роботодавців;
 - формування та використання страхових коштів на засадах солідарності та субсидування.
20. Закон України «Про соціальні послуги» встановлює такі принципи:
- надання соціальних послуг на підставі адресності та без урахування індивідуального підходу;
 - надання соціальних послуг на підставі адресності та індивідуального підходу;
 - надання соціальних послуг на загальних підставах без урахування індивідуального підходу;
 - доступності та відкритості;
 - дотримання стандартів якості при наданні соціальних послуг.

Тема 4. Організаційно-правові форми соціального забезпечення

І рівень

- Найпоширенішою в Україні організаційно-правовою формою соціального забезпечення є:
 - соціальне страхування;
 - недержавне пенсійне забезпечення;
 - адресна соціальна допомога;
 - утримання непрацездатних громадян у державних, комунальних та інших установах соціального призначення.
- Поняття «система прав, обов'язків і гарантій, яка передбачає надання соціального захисту, що включає матеріальне забезпечення громадян у разі хвороби, повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом, за рахунок грошових фондів, що формуються шляхом сплати страхових внесків роботодавцями, громадянами, а також бюджетних та інших джерел, передбачених законом» відповідає терміну:
 - загальнообов'язкове державне соціальне страхування;
 - соціальний захист;
 - соціальне забезпечення;
 - соціальне страхування.
- Організаційно-правова форма соціального забезпечення, яка становить собою систему заходів щодо надання за рахунок державного та комунального (місцевого) бюджетів та інших програм матеріальної допомоги, здійснення соціального обслуговування, встановлення пільг, – це:

- а) соціальний захист;
 - б) державна соціальна допомога;
 - в) соціальне забезпечення;
 - г) соціальне страхування.
4. Основи законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування, які визначають принципи та загальні правові, фінансові та організаційні засади загальнообов'язкового державного соціального страхування громадян в Україні, прийняті:
- а) у 1991 році;
 - б) у 1996 році;
 - в) у 1998 році;
 - г) у 2004 році.
5. В основу надання державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям, а також надання деяких інших видів допомоги покладено покладено такий базовий державний соціальний стандарт:
- а) прожитковий мінімум;
 - б) мінімальна заробітна плата;
 - в) мінімальна пенсія;
 - г) мінімальна соціальна допомога.
6. Комплекс правових, економічних, психологічних, освітніх, медичних, реабілітаційних та інших заходів, спрямованих на окремі соціальні групи чи індивідів, які перебувають у складних життєвих обставинах та потребують сторонньої допомоги, з метою поліпшення або відтворення їх життєдіяльності, соціальної адаптації та повернення до повноцінного життя, – це:
- а) соціальний захист;
 - б) соціальне страхування;
 - в) соціальна допомога;
 - г) соціальні послуги.
7. Складова системи накопичувального пенсійного забезпечення, яка базується на засадах добровільної участі фізичних і юридичних осіб у формуванні пенсійних накопичень з метою отримання додаткових до загальнообов'язкового державного пенсійного страхування пенсійних виплат, це:
- а) система недержавного пенсійного забезпечення;
 - б) система солідарного пенсійного забезпечення;
 - в) система накопичувального пенсійного забезпечення;
 - г) немає правильної відповіді.
8. До видів загальнообов'язкового державного соціального страхування не належать:
- а) пенсійне страхування;
 - б) страхування у зв'язку з нещасним випадком на виробництві та професійним захворюванням;
 - в) страхування на випадок безробіття;
 - г) страхування майна.

II рівень

9. Змішане фінансування видів соціального забезпечення поєднує такі організаційно-правові форми соціального забезпечення:
- а) загальнообов'язкове державне соціальне страхування та асигнування з бюджету;
 - б) загальнообов'язкове державне та добровільне соціальне страхування;
 - в) добровільне соціальне страхування та асигнування з бюджету;
 - г) немає правильної відповіді.
10. Локальні форми соціального забезпечення фінансуються:
- а) за рахунок коштів працівників;
 - б) за рахунок коштів державного бюджету;
 - в) за рахунок коштів роботодавців;
 - г) немає правильної відповіді.

11. Об'єднана спільними принципами та методами здійснення сукупність юридичних, фінансових, організаційних засобів соціального забезпечення окремих категорій населення, – це:
- соціальний захист;
 - соціальне забезпечення;
 - соціальне страхування;
 - організаційно-правова форма соціального забезпечення.
12. Джерелами фінансування соціальних виплат у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування є:
- соціальні страхові фонди;
 - кошти Державного бюджету;
 - кошти місцевого бюджету;
 - кошти Державного та місцевого бюджетів.
13. Державна соціальна допомога за законодавством України надається:
- у грошовій та натуральній формах, а також у формі соціального обслуговування;
 - у грошовій формі та у формі соціального обслуговування;
 - у грошовій та натуральній формах;
 - у формі соціального обслуговування.
14. Основними формами соціальних послуг є:
- матеріальна допомога та соціальне обслуговування;
 - соціальна допомога
 - соціальний захист;
 - немає правильної відповіді.
15. Основним законодавчим актом у системі соціального страхування в Україні є:
- «Основи загальнообов'язкового державного соціального страхування»;
 - Закон України «Про недержавне пенсійне забезпечення»;
 - Закон України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття»;
 - Закон України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням».
16. Визначення порядку і розмірів сплати страхових внесків при недержавному соціальному страхуванні визначається:
- у законі;
 - у договорі між застрахованою особою і страховиком;
 - у договорі між застрахованою особою і страхувальником;
 - у договорі між страхувальником і страховиком.

III рівень

17. При характеристиці організаційно-правових форм соціального забезпечення використовують такі критерії:
- спосіб акумуляції грошових засобів, за рахунок яких здійснюється соціальне забезпечення;
 - вид страхування;
 - коло суб'єктів, які отримують соціальне забезпечення з відповідного фінансового джерела;
 - вид пенсійного забезпечення;
 - система органів, які надають соціальне забезпечення.
18. У системі соціального страхування в Україні діють такі види загальнообов'язкового державного соціального страхування:
- на випадок безробіття;
 - на випадок непередбачуваних обставин;
 - у зв'язку з нещасним випадком на виробництві та професійним захворюванням;
 - на випадок втрати майна;

д) у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням.

19. Соціальне забезпечення за рахунок асигнувань з бюджету може фінансуватися такими шляхами:

- а) пряме асигнування з Державного або місцевих бюджетів;
- б) непряме асигнування з бюджетів;
- в) фінансування з відомчих бюджетів;
- г) субвенції з Державного бюджету місцевим бюджетам;
- д) виплати.

20. Згідно Основ законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування до видів загальнообов'язкового державного соціального страхування належать:

- д) пенсійне страхування;
- е) медичне страхування;
- ж) особисте страхування;
- з) страхування на випадок безробіття;
- и) страхування майна.

Тема 5. Правовідносини у сфері соціального забезпечення та їх суб'єкти

І рівень

1. Передбачені юридичними нормами конкретні соціальні обставини, які є необхідними для виникнення в особи права на певний вид соціального забезпечення, – це:
 - а) юридичні факти;
 - б) юридичні обставини;
 - в) юридичні підстави;
 - г) юридичні умови.
2. Правовідносини соціального забезпечення за кількісним складом суб'єктів є:
 - а) простими;
 - б) складними;
 - в) змішаними;
 - г) особливими.
3. За характером дії зобов'язаного суб'єкта правовідносини соціального забезпечення є:
 - а) односторонньо активними;
 - б) двосторонньо активними;
 - в) тристоронньо активними;
 - г) пасивними.
4. Правовідносини щодо матеріального забезпечення громадян, які зазнали впливу соціального ризику, – це:
 - а) соціально-страхові правовідносини;
 - б) соціально-забезпечувальні правовідносини;
 - в) процесуальні правовідносини;
 - г) процедурні правовідносини.
5. Правовідносини щодо забезпечення належного рівня фінансування та обліку соціальних коштів, необхідних для матеріального забезпечення громадян, – це:
 - а) соціально-страхові правовідносини;
 - б) соціально-забезпечувальні правовідносини;
 - в) процесуальні правовідносини;
 - г) процедурні правовідносини.
6. Правовідносини щодо організації практичної реалізації права громадян на матеріальне забезпечення, – це:
 - а) соціально-страхові правовідносини;
 - б) соціально-забезпечувальні правовідносини;
 - в) процесуальні правовідносини;
 - г) процедурні правовідносини.

7. Характерною рисою соціально-забезпечувальних правовідносин є:
 - а) персоніфікація;
 - б) допоміжний характер;
 - в) другорядність;
 - г) однотипність.
8. Здійснення матеріального забезпечення громадян переважно на безеквівалентній основі, без попереднього та подальшого відшкодування сплачених коштів або наданих пільг чи послуг, – це прояв такої ознаки соціально-забезпечувальних правовідносин, як:
 - а) персоніфікація;
 - б) аліментарність;
 - в) другорядність;
 - г) однотипність.

II рівень

9. Основними групами, на які поділяються види правовідносин із соціального забезпечення, є:
 - а) матеріальні та процесуальні;
 - б) процедурні та процесуальні;
 - в) матеріальні та процедурно-процесуальні;
 - г) соціально-страхові та процесуальні.
10. За тривалістю в часі соціально-забезпечувальні правовідносини можуть бути:
 - а) постійними (регулярними) та одноразовими;
 - б) постійними та регулярними;
 - в) постійними та тимчасовими;
 - г) тимчасовими та одноразовими.
11. Процедурні правовідносини – це:
 - а) правовідносини, згідно з якими вирішуються спори щодо окремих юридичних фактів, щодо порядку призначення тих чи інших видів соціального забезпечення;
 - б) правовідносини, що виникають у зв'язку зі встановленням фактів та обставин, що мають юридичне значення для основних правовідносин;
 - в) правовідносини, що виникають у зв'язку з вирішенням питання про призначення того чи іншого забезпечення;
 - г) правовідносини, що виникають у зв'язку зі встановленням фактів та обставин, що мають юридичне значення для основних правовідносин, та правовідносини, що виникають у зв'язку з вирішенням питання про призначення того чи іншого забезпечення.
12. Юридичний зміст правовідносин соціального забезпечення утворюють:
 - а) суб'єктивні права і юридичні обов'язки їх суб'єктів;
 - б) об'єктивні права і обов'язки їх суб'єктів;
 - в) основні права і обов'язки їх суб'єктів;
 - г) спеціальні права і обов'язки їх суб'єктів.
13. Структурними елементами правовідносин соціального забезпечення є:
 - а) суб'єкти, об'єкти та зміст правовідносин;
 - б) суб'єкти та об'єкти правовідносин;
 - в) суб'єкти, об'єкти та форма правовідносин;
 - г) суб'єкти, об'єкти та характер правовідносин.
14. Основою всієї системи правовідносин соціального забезпечення вважаються:
 - а) соціально-забезпечувальні правовідносини;
 - б) процесуальні правовідносини;
 - в) процедурні правовідносини;
 - г) соціально-страхові правовідносини.
15. Абсолютно об'єктивними фактами у сфері соціального забезпечення є:
 - а) соціальні ризики та стать особи;
 - б) страховий стаж;
 - в) розмір заробітної плати особи;
 - г) немає правильної відповіді.

16. Відносно об'єктивними фактами у сфері соціального забезпечення є:
- соціальні ризики;
 - стать особи;
 - страховий стаж;
 - немає правильної відповіді.

III рівень

17. До видів соціально-забезпечувальних відносин належать:
- пенсійні;
 - допомогові;
 - страхові;
 - правовідносини щодо надання соціальних пільг і обслуговування;
 - процесуальні.
18. Необхідними елементами юридичного фактичного складу у сфері соціального забезпечення є:
- суб'єктивні факти;
 - об'єктивні обставини (факти);
 - суб'єктивні права і юридичні обов'язки;
 - волевиявлення особи на отримання конкретного виду соціального забезпечення;
 - рішення компетентного органу про призначення відповідного виду соціального забезпечення.
19. Об'єктами соціально-забезпечувальних правовідносин є:
- соціальні допомоги;
 - соціальне обслуговування;
 - страховий стаж;
 - соціальні пільги;
 - страховий період.
20. За строком дії правовідносини з соціального забезпечення поділяють на такі види:
- правовідносини, що припиняються з одноразовим виконанням обов'язків;
 - багатострокові;
 - правовідносини з абсолютно встановленим строком існування у часі;
 - дворазові;
 - правовідносини з відносно невизначеним строком існування у часі.

Тема 6. Соціальні ризики як підстава виникнення права на соціальне забезпечення

I рівень

- Соціально-фізіологічний стан людини, що зумовлений втратою чи зменшенням природних функцій організму або зниженням професійної кваліфікації та неможливістю здійснення трудової діяльності відповідно до суспільно значимих вимог, - це:
 - малозабезпеченість;
 - не фаховість;
 - непрацевдатність;
 - інвалідність.
- Обставини, внаслідок яких громадянин та/або члени їх сімей можуть втратити тимчасово або назавжди засоби до існування і потребують матеріальної підтримки або соціальних послуг за загальнообов'язковим соціальним страхуванням, - це:
 - соціальний випадок;
 - соціальний ризик;
 - форс-мажорні обставини;
 - страховий випадок.
- Основним документом, що засвідчує тимчасову непрацевдатність особи, є:
 - довідка про тимчасову непрацевдатність;
 - листок непрацевдатності;
 - виписка з лікарняного закладу;

- г) квиток непрацевдатності.
4. Неспроможність особи чи сім'ї з огляду на об'єктивні чинники забезпечити середньомісячний сукупний дохід на рівні прожиткового мінімуму в державі, це:
- а) малозабезпеченість;
 - б) непрацевдатність;
 - в) інвалідність;
 - г) безробіття.
5. Виділяють такі групи інвалідності:
- а) I, II, III, IV групи;
 - б) I, II (II-A і II-B), III групи;
 - в) I (I-A і I-B), II, III групи;
 - г) I, II, III, IV, V групи.
6. Стійкі, значно вираженої важкості функціональні порушення в організмі, зумовлені захворюванням, травмою або уродженою вадою, що призводять до значного обмеження життєдіяльності особи, неспроможності до самообслуговування і спричиняють до виникнення потреби у постійному сторонньому нагляді, догляді або допомозі є підставами для встановлення:
- а) I групи інвалідності;
 - б) II групи інвалідності;
 - в) III групи інвалідності;
 - г) IV групи інвалідності.
7. Стійкі, вираженої важкості функціональні порушення в організмі, зумовлені захворюванням, травмою або вродженою вадою, що призводять до значного обмеження життєдіяльності особи, при збереженій здатності до самообслуговування та не спричиняють потреби в постійному сторонньому нагляді, догляді або допомозі є підставами для встановлення:
- а) I групи інвалідності;
 - б) II групи інвалідності;
 - в) III групи інвалідності;
 - г) IV групи інвалідності.
8. Стійкі, помірної важкості функціональні порушення в організмі, зумовлені захворюванням, наслідками травм або вродженими вадами, що призвели до помірно вираженого обмеження життєдіяльності особи, в тому числі її працевдатності, але потребують соціальної допомоги і соціального захисту є підставами для встановлення:
- а) I групи інвалідності;
 - б) II групи інвалідності;
 - в) III групи інвалідності;
 - г) IV групи інвалідності.

II рівень

9. З огляду на організаційно-правову форму соціального забезпечення, соціальні ризики класифікують на такі види:
- а) страхові та нестрахові;
 - б) страхові та додаткові;
 - в) загальні та спеціальні;
 - г) основні та додаткові.
10. До обставин, за яких нещасний випадок визнається таким, що пов'язаний з виробництвом, не належить:
- а) виконання потерпілим трудових (посадових) обов'язків за режимом роботи підприємства, у тому числі у відрядженні;
 - б) виконання завдань відповідно до розпорядження роботодавця в неробочий час, під час відпустки, у вихідні, святкові та неробочі дні;
 - в) використання власного транспортного засобу в інтересах підприємства з дозволу або за письмовим дорученням роботодавця;

г) заподіяння тілесних ушкоджень у зв'язку з виконанням трудових обов'язків при з'ясуванні потерпілим та іншою особою особистих стосунків невикробничого характеру, що підтверджено висновком компетентних органів.

11. Листок непрацездатності видається для догляду:

- а) за хронічним хворим у період ремісії;
- б) за хворою дитиною до 14 років;
- в) за здоровою дитиною на період карантину;
- г) за хворим старшим 14 років при стаціонарному лікуванні.

12. Ступінь втрати професійної працездатності потерпілому від нещасного випадку на виробництві чи професійного захворювання встановлюється:

- а) медико-соціальною експертною комісією за участю Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України;
- б) лікарсько-консультативною комісією;
- в) консилиумом лікарів;
- г) комісією по розслідуванню нещасного випадку.

13. Безробіття може бути:

- а) і страховим, і нестраховим соціальним ризиком;
- б) тільки страховим ризиком;
- в) тільки нестраховим ризиком;
- г) немає правильної відповіді.

14. Малозабезпеченість є:

- а) і страховим, і нестраховим соціальним ризиком;
- б) страховим соціальним ризиком;
- в) нестраховим соціальним ризиком;
- г) немає правильної відповіді.

15. Непрацездатними членами сім'ї померлого годувальника вважаються:

- а) діти, які не досягли 16 років;
- б) діти, які є учнями, студентами (курсантами, слухачами, стажистами) денної форми навчання – до закінчення навчання, але не більше як до досягнення ними 23 років;
- в) особи, які досягли пенсійного віку, якщо вони не працюють;
- г) інваліди – члени сім'ї потерпілого на час інвалідності.

16. Який з наведених фактів можна віднести до соціального ризику:

- а) втрата працездатності внаслідок ДТП при виконанні трудових обов'язків;
- б) обрання особи депутатом Верховної Ради України;
- в) розірвання працівником трудового договору за власним бажанням;
- г) проживання чоловіка та жінки спільно, але без реєстрації шлюбу.

III рівень

17. За змістом соціальні ризики класифікують на такі види:

- а) Непрацездатність;
- б) страхові;
- в) безробіття (часткове безробіття);
- г) нестрахові;
- д) малозабезпеченість.

18. За тривалістю в часі непрацездатність поділяють на такі види:

- а) постійна;
- б) систематична;
- в) стійка;
- г) регулярна;
- д) тимчасова.

19. Юридичними фактами, що визначають настання стійкої втрати працездатності особи, є:

- а) встановлення групи інвалідності;
- б) тимчасова непрацездатність, засвідчена у встановленому законом порядку;

- в) встановлення групи інвалідності та ступеня втрати професійної працездатності;
 - г) встановлення ступеня втрати професійної працездатності;
 - д) усі відповіді є правильними.
20. Не мають права видачі листків непрацездатності:
- а) лікуючі лікарі туберкульозних санаторно-курортних закладів;
 - б) лікарі станцій (відділень) швидкої медичної допомоги;
 - в) лікарі туристичних баз;
 - г) лікуючі лікарі стаціонарів протезно-ортопедичних установ
 - д) лікарі зубопротезних поліклінік (відділень).

Тема 7. Правове регулювання загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття

I рівень

1. До суб'єктів страхування на випадок безробіття не належать:
 - а) страхувальники;
 - б) страховики;
 - в) застраховані особи;
 - г) орган місцевого самоврядування.
2. Страховик як суб'єкт страхування на випадок безробіття, – це:
 - а) роботодавець;
 - б) Державна служба зайнятості;
 - в) Фонд загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття;
 - г) найманий працівник.
3. Подія, через яку застраховані особи втратили зарплату або інші доходи внаслідок втрати роботи з незалежних від них обставин та зареєстровані в установленому порядку як безробітні, це:
 - а) страховий стаж;
 - б) страховий випадок;
 - в) страховий ризик;
 - г) немає правильної відповіді.
4. Період, протягом якого особа підлягає страхуванню на випадок безробіття, – це:
 - а) трудовий стаж;
 - б) страховий стаж;
 - в) безперервний стаж;
 - г) страховий період.
5. Фонд загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття, – це:
 - а) страхувальник;
 - б) страховик;
 - в) застрахована особа;
 - г) немає правильної відповіді.
6. Право на матеріальне забезпечення на випадок безробіття мають:
 - а) застраховані особи;
 - б) страховики;
 - в) страхувальники;
 - г) немає правильної відповіді.
7. Страховий стаж обчислюється:
 - а) у днях;
 - б) у тижнях;
 - в) у місяцях;
 - г) у роках.

8. Виплата допомоги по безробіттю особам, які звільнилися з останнього місця роботи за власним бажанням без поважних причин починається:
- з 8-го календарного дня;
 - з 10-го календарного дня;
 - з 61-го календарного дня;
 - з 91-го календарного дня.

II рівень

9. Мінімальний страховий внесок, – це:

- сума коштів, що визначається розрахунково як добуток розміру мінімальної заробітної плати і розміру єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, встановлених законом, на місяць, за який нараховується зарплата;
- сума коштів, що визначається розрахунково як частка розміру мінімальної заробітної плати і розміру єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, встановлених законом, на місяць, за який нараховується зарплата;
- сума коштів, що визначається розрахунково як сума розміру мінімальної заробітної плати і розміру єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, встановлених законом, на місяць, за який нараховується зарплата;
- сума коштів, що визначається розрахунково як різниця розміру мінімальної заробітної плати і розміру єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, встановлених законом, на місяць, за який нараховується зарплата.

10. До осіб, які підлягають страхуванню на випадок безробіття, не належать:

- особи, які працюють на умовах трудового договору (контракту);
- особи, які працюють на умовах цивільно-правового договору;
- фізичні особи-підприємці;
- військовослужбовці строкової служби.

11. Ваучер для підвищення кваліфікації надається:

- громадянам віком старше 40 років, страховий стаж яких становить не менше 10 років;
- громадянам віком старше 45 років, страховий стаж яких становить не менше 10 років;
- громадянам віком старше 45 років, страховий стаж яких становить не менше 15 років;
- громадянам віком старше 45 років, страховий стаж яких становить не менше 20 років.

12. Період відпустки по догляду за дитиною до досягнення нею 3-річного віку:

- не включається до страхового стажу;
- включається до страхового стажу частково;
- включається до страхового стажу як період, за який сплачено страхові внески, виходячи з розміру мінімального страхового внеску;
- включається до страхового стажу як період, за який сплачено страхові внески, виходячи з розміру заробітної плати за останнім місцем роботи.

13. Неповний місяць роботи, якщо застрахована особа підлягала страхуванню на випадок безробіття або добровільно брала участь у системі страхування на випадок безробіття:

- зараховується до страхового стажу як повний місяць за умови, що сума сплачених за цей місяць страхових внесків є не меншою, ніж мінімальний страховий внесок;
- до страхового стажу не зараховується;
- зараховується до страхового стажу як повний місяць за умови, що відпрацьовано не менше 10 днів у поточному місяці;
- зараховується до страхового стажу як повний місяць за умови що відпрацьовано не менше 20 днів у поточному місяці.

14. Управління Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття здійснюється:

- державою;
- на паритетній основі державою та профспілками;
- на паритетній основі державою та роботодавцями;
- на паритетній основі державою та представниками застрахованих осіб і роботодавців.

15. Допомога по безробіттю виплачується:
- з 6 дня після реєстрації застрахованої особи в Державній службі зайнятості;
 - з 7 дня після реєстрації застрахованої особи в Державній службі зайнятості;
 - з 8 дня після реєстрації застрахованої особи в Державній службі зайнятості;
 - з 10 дня після реєстрації застрахованої особи в Державній службі зайнятості.
16. Загальна тривалість виплати допомоги по безробіттю не може перевищувати:
- 360 днів протягом 2 років;
 - 180 днів протягом року;
 - 260 днів протягом 2 років;
 - 120 днів протягом року.

III рівень

17. Видами забезпечення за Законом України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» є:
- допомога по безробіттю;
 - послуги з профорієнтації безробітних;
 - одноразова виплата для організації підприємницької діяльності;
 - допомога на поховання;
 - пошук підходящої роботи та сприяння у працевлаштуванні.
18. Видами соціальних послуг за Законом України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» є:
- допомога по безробіттю;
 - профорієнтація безробітних;
 - професійна підготовка (перепідготовка), підвищення кваліфікації безробітних;
 - одноразова виплата для організації підприємницької діяльності;
 - пошук підходящої роботи та сприяння у працевлаштуванні.
19. Розмір допомоги по безробіттю визначається у відсотках до середньої заробітної плати (доходу), а саме:
- до 2 років – 50%;
 - від 2 до 6 років – 55%;
 - від 6 до 10 років – 60%;
 - понад 10 років – 80%;
 - понад 10 років – 90%.
20. Допомога по безробіттю виплачується залежно від тривалості безробіття у відсотках до визначеного розміру, а саме:
- перші 60 днів – 100%;
 - протягом наступних 60 днів – 80%;
 - перші 90 днів – 100%;
 - протягом наступних 90 днів – 80%;
 - у подальшому – 70 відсотків.

Тема 8. Правове регулювання загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності

I рівень

- Обставина, внаслідок якої застрахована особа або члени її сім'ї можуть втратити тимчасово засоби існування та потребувати матеріального забезпечення або надання соціальних послуг за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності, – це:

- а) страховий випадок;
 - б) страховий ризик;
 - в) страхова обставина;
 - г) страхова подія.
2. Допомога по тимчасовій непрацездатності по догляду за хворою дитиною віком до 14 років виплачується застрахованій особі з першого дня за період, протягом якого дитина за висновком лікаря потребує догляду, але:
- а) не менш як за 14 календарних днів;
 - б) не більш як за 14 календарних днів;
 - в) не менш як за 15 календарних днів;
 - г) не більш як за 15 календарних днів.
3. Якщо тимчасова непрацездатність застрахованої особи викликана карантинном, накладеним органами санітарно-епідеміологічної служби, допомога по тимчасовій непрацездатності:
- а) не надається;
 - б) надається з першого дня за весь час відсутності на роботі з цієї причини;
 - в) надається з першого дня, але не більше 5 днів;
 - г) надається з першого дня, але не більше 7 днів.
4. У разі тимчасового переведення застрахованої особи відповідно до медичного висновку на легшу, нижчеоплачувану роботу цій особі надається допомога по тимчасовій непрацездатності:
- а) не більш як за два тижні;
 - б) не більш як за місяць;
 - в) не більш як за два місяці;
 - г) не більш як за три місяці.
5. Розмір допомоги по тимчасовій непрацездатності застрахованим особам, які мають страховий стаж до трьох років, складає:
- а) 50 % мінімальної заробітної плати;
 - б) 50 % прожиткового мінімуму;
 - в) 50 % середньої заробітної плати;
 - г) 60 % середньої заробітної плати.
6. Розмір допомоги по тимчасовій непрацездатності застрахованим особам, які мають страховий стаж до п'яти років, складає:
- а) 60 % мінімальної заробітної плати;
 - б) 60 % прожиткового мінімуму;
 - в) 60 % середньої заробітної плати;
 - г) 70 % середньої заробітної плати.
7. Розмір допомоги по тимчасовій непрацездатності застрахованим особам, які мають страховий стаж від п'яти до восьми років, складає:
- а) 70 % мінімальної заробітної плати;
 - б) 70 % прожиткового мінімуму;
 - в) 70 % середньої заробітної плати;
 - г) 80 % середньої заробітної плати.
8. Розмір допомоги по тимчасовій непрацездатності застрахованим особам, які мають страховий стаж від понад вісім років, складає:
- а) 100 % мінімальної заробітної плати;
 - б) 100 % прожиткового мінімуму;
 - в) 90 % середньої заробітної плати;
 - г) 100 % середньої заробітної плати.

II рівень

9. Допомога по тимчасовій непрацездатності по догляду за хворим членом сім'ї (крім догляду за хворою дитиною віком до 14 років) надається застрахованій особі:
- а) не більш як за 3 календарні дні;

- б) не більш як за 7 календарних днів;
 - в) не більш як за 3 календарні дні, а у виняткових випадках, з урахуванням тяжкості хвороби члена сім'ї та побутових обставин, – не більш як за 7 календарних днів;
 - г) не більш як за 7 календарних днів, а у виняткових випадках, з урахуванням тяжкості хвороби члена сім'ї та побутових обставин, – не більш як за 14 календарних днів.
10. Особи, які застраховані на добровільних засадах у Фонді соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, мають право на матеріальне забезпечення та соціальні послуги за умови сплати страхових внесків упродовж:
- а) не менше повних 6 календарних місяців протягом останніх 12 календарних місяців перед настанням страхового випадку;
 - б) не більше повних 6 календарних місяців протягом останніх 12 календарних місяців перед настанням страхового випадку;
 - в) не менше повних 8 календарних місяців протягом останніх 12 календарних місяців перед настанням страхового випадку;
 - г) не менше повних 6 календарних місяців протягом останніх 10 календарних місяців перед настанням страхового випадку.
11. Застрахованим особам, які сплачують страхові внески менше повних 6 календарних місяців протягом останніх 12 календарних місяців перед настанням страхового випадку, допомога по тимчасовій непрацездатності, вагітності та пологах:
- а) не виплачується;
 - б) виплачується виходячи з середньомісячної заробітної плати;
 - в) виплачується виходячи з фактичної заробітної плати, з якої було сплачено страхові внески, але не вище розміру мінімальної заробітної плати;
 - г) виплачується виходячи з фактичної заробітної плати, з якої було сплачено страхові внески, але не вище розміру мінімального прожиткового рівня.
12. Управління Фондом соціального страхування України здійснюється:
- а) державою;
 - б) представниками профспілок і роботодавців;
 - в) на паритетній основі державою, представниками застрахованих осіб і роботодавців;
 - г) представниками застрахованих осіб і роботодавців.
13. Допомога по тимчасовій непрацездатності внаслідок захворювання або травми, не пов'язаної з нещасним випадком на виробництві та професійним захворюванням, виплачується Фондом застрахованим особам:
- а) перші 5 робочих днів непрацездатності;
 - б) починаючи з 6 дня непрацездатності, але не більше 14 днів;
 - в) починаючи з 6 дня непрацездатності, але не більше 30 днів;
 - г) починаючи з 6 дня непрацездатності за весь період до відновлення працездатності або до встановлення медико-соціальною експертною комісією інвалідності.
14. За рахунок коштів роботодавця:
- а) оплата непрацездатності внаслідок захворювання або травми, не пов'язаної з нещасним випадком на виробництві, не здійснюється;
 - б) здійснюється оплата перших 3 днів тимчасової непрацездатності внаслідок захворювання або травми, не пов'язаної з нещасним випадком на виробництві;
 - в) здійснюється оплата перших 5 днів тимчасової непрацездатності внаслідок захворювання або травми, не пов'язаної з нещасним випадком на виробництві;
 - г) здійснюється оплата перших 7 днів тимчасової непрацездатності внаслідок захворювання або травми, не пов'язаної з нещасним випадком на виробництві.
15. Застрахованим особам, які працюють на сезонних і тимчасових роботах, допомога по тимчасовій непрацездатності внаслідок захворювання або травми, не пов'язаної з нещасним випадком на виробництві:
- а) взагалі не надається;
 - б) надається не більш як за 3 календарних дні протягом календарного місяця;

- в) надається не більш як за 35 календарних днів протягом календарного року;
- г) надається не більш як за 75 календарних днів протягом календарного року.

16. Допомога по вагітності та пологах надається застрахованій особі у розмірі:

- а) 90 відсотків середньої заробітної плати (доходу) і не залежить від страхового стажу;
- б) 100 відсотків середньої заробітної плати (доходу) і не залежить від страхового стажу;
- в) 100 відсотків мінімальної заробітної плати (доходу) і не залежить від страхового стажу;
- г) 100 відсотків середньої заробітної плати (доходу), якщо страховий стаж більше восьми років.

III рівень

17. Загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, підлягають:

- а) особи, які працюють на умовах трудового договору (контракту);
- б) самозайняті особи незалежно від сплати страхових внесків;
- в) пенсіонери;
- г) обрані на виборні посади в органах державної влади, органах місцевого

самоврядування;

д) члени колективних підприємств, сільськогосподарських та інших виробничих кооперативів.

18. За загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, надаються такі види матеріального забезпечення:

- а) допомога по тимчасовій непрацездатності;
- б) одноразова допомога на заняття підприємницькою діяльністю;
- в) допомога по вагітності та пологах;
- г) допомога на поховання;
- д) усі вищеперераховані види допомог.

19. Допомога по тимчасовій непрацездатності надається застрахованій особі у разі настання в неї одного з таких страхових випадків:

- а) тимчасової непрацездатності внаслідок захворювання або травми, не пов'язаної з нещасним випадком на виробництві;
- б) тимчасової непрацездатності внаслідок професійного захворювання;
- в) тимчасової непрацездатності внаслідок травми, пов'язаної з нещасним випадком на виробництві;
- г) необхідності догляду за хворою дитиною;
- д) необхідності догляду за хворим членом сім'ї.

20. Допомога по тимчасовій непрацездатності не надається:

- а) у разі одержання травм при вчиненні застрахованою особою злочину;
- б) в разі здійснення протезування за медичними показаннями в стаціонарі протезно-ортопедичного підприємства;
- в) у разі навмисного заподіяння шкоди своєму здоров'ю з метою ухилення від роботи;
- г) у разі карантину, накладеного органами санітарно-епідеміологічної служби,
- д) за час проведення судово-медичної експертизи.

Тема 9. Правове регулювання загальнообов'язкового державного соціального страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності

I рівень

1. Об'єктом страхування від нещасного випадку є:

- а) життя застрахованого;
- б) здоров'я застрахованого;
- в) працездатність застрахованого;
- г) усі відповіді правильні.

2. Страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання поділяється на такі види:
 - а) основне та додаткове;
 - б) загальне та спеціальне;
 - в) обов'язкове та добровільне;
 - г) повне та неповне.
3. Обмежена в часі подія або раптовий вплив на працівника небезпечного виробничого фактора чи середовища, що сталися у процесі виконання ним трудових обов'язків, внаслідок яких заподіяно шкоду здоров'ю або настала смерть, – це:
 - а) професійне захворювання;
 - б) нещасний випадок;
 - в) виробнича ситуація;
 - г) простий внаслідок виробничої ситуації.
4. Роботодавець, одержавши повідомлення про нещасний випадок зобов'язаний утворити комісію з розслідування протягом:
 - а) доби;
 - б) двох діб;
 - в) трьох діб;
 - г) не більше трьох діб.
5. Роботодавець, одержавши повідомлення про нещасний випадок зобов'язаний утворити комісію у складі:
 - а) трьох осіб;
 - б) чотирьох осіб;
 - в) не менш як три особи;
 - г) не менш як чотири особи.
6. Нещасний випадок, про який своєчасно не було повідомлено роботодавця потерпілого або внаслідок якого втрата працездатності настала не одразу:
 - а) не розслідується;
 - б) розслідується протягом місяця надходження заяви потерпілого;
 - в) розслідується протягом 2 місяців після надходження заяви потерпілого;
 - г) розслідується протягом 3 місяців після надходження заяви потерпілого.
7. Спеціальне розслідування нещасного випадку проводиться протягом:
 - а) 5 робочих днів;
 - б) 10 робочих днів;
 - в) 15 робочих днів;
 - г) 20 робочих днів.
8. У разі стійкої втрати професійної працездатності Фонд соціального страхування України проводить одноразову страхову виплату потерпілому, сума якої визначається із розрахунку середньомісячного заробітку потерпілого за кожний відсоток втрати потерпілим професійної працездатності, але не вище:
 - а) мінімальної заробітної плати;
 - б) прожиткового мінімуму;
 - в) середньої заробітної плати (доходу), з якої справляються внески до Фонду;
 - г) 4-кратного розміру граничної суми заробітної плати (доходу), з якої справляються внески до Фонду.

II рівень

9. Нещасний випадок, що стався з працівником, який виконував роботу за сумісництвом,:
 - а) розслідується підприємством, на якому працівник виконує основну роботу;
 - б) розслідується підприємством, на якому працівник виконував роботу за сумісництвом;
 - в) це питання вирішується Фондом соціального страхування України;
 - г) такий нещасний випадок із сумісником не розслідується.

10. Допомога у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю внаслідок нещасного випадку на виробництві виплачується:
- в розмірі 100 відсотків середнього заробітку;
 - в залежності від стажу: чим більший стаж, тим більші виплати;
 - не більше 80% середнього заробітку;
 - в залежності від стажу, але не більше 90 % середнього заробітку.
11. Видом загальнообов'язкового державного страхування, якому підлягають наймані працівники є:
- медичне страхування працівника, здійснене роботодавцем за кошти підприємства;
 - соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві;
 - добровільне пенсійне страхування особи;
 - добровільне страхування життя особи від нещасного випадку.
12. Порухення правил охорони праці застрахованим, яке спричинило нещасний випадок або професійне захворювання:
- не звільняє страховика від виконання зобов'язань перед потерпілим;
 - звільняє страховика від виконання зобов'язань перед потерпілим;
 - це залежить від вини потерпілого;
 - немає правильної відповіді.
13. Ступінь втрати працездатності потерпілим від нещасного випадку установлюється:
- медико-соціальною експертною комісією за участю Фонду соціального страхування України;
 - лікарсько-консультативною комісією за участю Фонду соціального страхування від нещасних випадків;
 - поліклінікою за місцем проживання потерпілого;
 - закладом охорони здоров'я, де проходив лікування потерпілий.
14. За потерпілим, тимчасово переведеним на легшу нижчеоплачувану роботу, зберігається його середньомісячний заробіток на строк:
- до встановлення стійкої втрати професійної працездатності, але не більше 1 місяця;
 - до встановлення стійкої втрати професійної працездатності, але не більше 2 місяців;
 - до встановлення стійкої втрати професійної працездатності, але не більше 4 місяців;
 - визначений лікарсько-консультативною комісією або до встановлення стійкої втрати професійної працездатності.
15. Якщо комісією з розслідування нещасного випадку встановлено, що ушкодження здоров'я настало не тільки з вини роботодавця, а й внаслідок порушення потерпілим нормативних актів про охорону праці, розмір одноразової допомоги:
- не зменшується;
 - зменшується залежно від вини потерпілого на підставі висновку комісії;
 - зменшується на підставі висновку цієї комісії, але не більш як на 30 відсотків;
 - зменшується на підставі висновку цієї комісії, але не більш як на 50 відсотків.
16. У разі смерті потерпілого внаслідок нещасного випадку або професійного захворювання розмір одноразової допомоги його сім'ї повинен бути:
- не меншим за річну заробітну плату потерпілого і, крім того, не меншим за однорічний заробіток потерпілого на кожну особу, яка перебувала на його утриманні;
 - не меншим за дворічну заробітну плату потерпілого;
 - не меншим за трирічну заробітну плату потерпілого;
 - не меншим за п'ятирічну заробітну плату потерпілого і, крім того, не меншим за однорічний заробіток потерпілого на кожну особу, яка перебувала на його утриманні.

III рівень

17. Обов'язковому страхуванню від нещасного випадку підлягають:
- особи, які працюють на умовах трудового договору (контракту);

- б) учні та студенти навчальних закладів, залучені до будь-яких робіт під час, перед або після занять;
 - в) особи, які забезпечують себе роботою самостійно;
 - г) особи, які утримуються у виправних, лікувально-трудовах, виховно-трудовах закладах та залучаються до трудової діяльності;
 - д) громадяни – суб'єкти підприємницької діяльності.
18. До непрацездатних осіб, які разі смерті потерпілого право на одержання щомісячних страхових виплат, належать:
- а) діти, які не досягли 16 років;
 - б) діти, які не досягли 18 років;
 - в) діти з 16 до 18 років, які не працюють, або старші за цей вік, але через вади фізичного або розумового розвитку самі не спроможні заробляти;
 - г) діти, які є учнями, студентами денної форми навчання – до закінчення навчання, але не більш як до досягнення ними 21 року;
 - д) діти, які є учнями, студентами денної форми навчання – до закінчення навчання, але не більш як до досягнення ними 23 років.
19. Сума витрат на необхідний догляд за потерпілим залежить від характеру цього догляду, встановленого МСЕК, і не може бути меншою (на місяць) від:
- а) розміру мінімальної заробітної плати – на спеціальний медичний догляд;
 - б) 1/2 розміру мінімальної заробітної плати – на постійний сторонній догляд;
 - в) 1/3 розміру мінімальної заробітної плати – на постійний сторонній догляд;
 - г) 1/4 розміру мінімальної заробітної плати – на побутове обслуговування;
 - д) 1/5 розміру мінімальної заробітної плати – на побутове обслуговування.
20. Обставинами, за яких нещасний випадок визнається таким, що пов'язаний з виробництвом, і складається акт за формою Н-1, є:
- а) використання в особистих цілях без відома роботодавця транспортних засобів, які належать або використовуються підприємством;
 - б) виконання потерпілим трудових обов'язків за режимом роботи підприємства;
 - в) перебування за місцем постійного проживання на території польових і вахтових селищ;
 - г) виконання потерпілим трудових обов'язків у відрядженні;
 - д) підготовка до роботи та приведення в порядок після закінчення роботи знарядь виробництва.

Тема. Правове регулювання загальнообов'язкового державного пенсійного страхування

І рівень

1. Зазначте, в якому році був ухвалений Закон України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування»:
 - а) 1999р.;
 - б) 2000р.;
 - в) 2003 р.;
 - г) 2004 р.
2. Право на добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного пенсійного страхування мають особи, які досягли:
 - а) 15-річного віку;
 - б) 16-річного віку;
 - в) 17-річного віку;
 - г) 18-річного віку.
3. Величина, що визначається для обрахування страхового стажу при обчисленні розміру пенсії у солідарній системі загальнообов'язкового державного пенсійного страхування, – це:
 - а) коефіцієнт страхового стажу;
 - б) страховий стаж;
 - в) трудовий (страховий) стаж;
 - г) коефіцієнт трудового стажу.

4. Система пенсійного забезпечення України складається:
 - а) з двох рівнів;
 - б) з трьох рівнів;
 - в) з чотирьох рівнів;
 - г) з п'яти рівнів.
5. За рахунок коштів накопичувальної системи пенсійного страхування здійснюються такі пенсійні виплати:
 - а) пенсія за віком;
 - б) пенсія по інвалідності
 - в) довічна пенсія;
 - г) пенсія у зв'язку із втратою годувальника.
6. Особі, яка має одночасно право на різні види пенсії (за віком, по інвалідності, у зв'язку із втратою годувальника) призначається один із цих видів пенсій:
 - а) за вибором особи;
 - б) за рішенням роботодавця;
 - в) за рішенням Пенсійного фонду;
 - г) за рішенням Накопичувального фонду.
7. За рахунок коштів Пенсійного фонду в солідарній системі призначаються такі пенсійні виплати (вказати неправильну відповідь):
 - а) пенсія за віком;
 - б) пенсія по інвалідності внаслідок загального захворювання (у т.ч. каліцтва, не пов'язаного з роботою, інвалідності з дитинства);
 - в) довічна пенсія;
 - г) пенсія у зв'язку із втратою годувальника.
8. Непрацездатні громадяни, – це:
 - а) особи, які не працюють;
 - б) особи, які навчаються;
 - в) самозайняті особи;
 - г) особи, які досягли встановленого законом пенсійного віку або визнані інвалідами, у т.ч. діти-інваліди, а також особи, які мають право на пенсію у зв'язку з втратою годувальника.

II рівень

9. Солідарна система загальнообов'язкового державного пенсійного страхування складає:
 - а) перший рівень системи пенсійного забезпечення;
 - б) другий рівень системи пенсійного забезпечення;
 - в) третій рівень системи пенсійного забезпечення;
 - г) четвертий рівень системи пенсійного забезпечення.
10. Накопичувальна система загальнообов'язкового державного пенсійного страхування складає:
 - а) перший рівень системи пенсійного забезпечення;
 - б) другий рівень системи пенсійного забезпечення;
 - в) третій рівень системи пенсійного забезпечення;
 - г) четвертий рівень системи пенсійного забезпечення.
11. Система недержавного пенсійного страхування складає:
 - а) перший рівень системи пенсійного забезпечення;
 - б) другий рівень системи пенсійного забезпечення;
 - в) третій рівень системи пенсійного забезпечення;
 - г) четвертий рівень системи пенсійного забезпечення.
12. Систему загальнообов'язкового державного пенсійного страхування становлять:
 - а) 1 та 2 рівні системи пенсійного забезпечення;
 - б) 1 та 3 рівні системи пенсійного забезпечення;
 - в) 1, 2 та 3 рівні системи пенсійного забезпечення;
 - г) 3 та 4 рівні системи пенсійного забезпечення.
13. Систему накопичувального пенсійного забезпечення становлять:

- а) 1 та 2 рівні системи пенсійного забезпечення;
 - б) 2 та 3 рівні системи пенсійного забезпечення;
 - в) 1, 2 та 3 рівні системи пенсійного забезпечення;
 - г) 3 та 4 рівні системи пенсійного забезпечення.
14. Види пенсійного забезпечення визначаються:
- а) виключно законами;
 - б) законами та підзаконними нормативно-правовими актами;
 - в) підзаконними нормативно-правовими актами;
 - г) законами та локальними нормативними актами.
15. Умови, норми та порядок пенсійного забезпечення визначаються:
- а) законами та підзаконними нормативно-правовими актами;
 - б) виключно законами;
 - в) підзаконними нормативно-правовими актами;
 - г) законами та локальними нормативними актами.
16. Джерела формування коштів, що спрямовуються на пенсійне забезпечення, визначаються:
- а) законами та підзаконними нормативно-правовими актами;
 - б) підзаконними нормативно-правовими актами;
 - в) виключно законами;
 - г) законами та локальними нормативними актами.
17. До страхувальників відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» не належать:
- а) роботодавці;
 - б) підприємства, установи, організації, військові частини та органи, які виплачують заробітну плату;
 - в) Фонд соціального страхування на випадок безробіття;
 - г) Фонд соціального страхування України.

III рівень

18. Застрахована особа відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» має такі права (вказати неправильну відповідь):
- а) отримувати свідоцтво про професійну підготовку;
 - б) вимагати сплати страхових внесків;
 - в) вимагати направлення на роботу за контрактом;
 - г) обирати порядок здійснення виплати пенсії;
 - д) вимагати виплати соціальної допомоги.
19. Застрахована особа відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» має такі права:
- а) отримувати свідоцтво про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування;
 - б) вимагати сплати страхових внесків;
 - в) вимагати направлення на роботу за контрактом;
 - г) на отримання пенсійних виплат;
 - д) вимагати виплати соціальної допомоги.
20. До суб'єктів солідарної системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування не належать:
- а) застраховані особи, а в окремих випадках, визначених Законом, – члени сімей та інші особи;
 - б) орган місцевого самоврядування;
 - в) страхувальники;
 - г) Фонд загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття;
 - д) місцевий орган державної виконавчої влади.
21. До суб'єктів системи накопичувального пенсійного забезпечення не належать:
- а) особи, від імені та на користь яких здійснюється накопичення та інвестування коштів;

- б) Фонд загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття;
- в) недержавні пенсійні фонди;
- г) Пенсійний фонд;
- д) орган місцевого самоврядування.

Тема 11. Пенсії за віком в солідарній пенсійній системі

I рівень

1. З якого віку чоловік має право на пенсію за віком у солідарній системі за чинним законодавством:
 - а) 25 років;
 - б) 58 років;
 - в) 60 років;
 - г) 45 років.
2. Пенсійний фонд не може виплачувати пенсію за віком в розмірі менше:
 - а) прожиткового мінімуму;
 - б) мінімальної заробітної плати;
 - в) неоподаткованого мінімуму доходів громадян;
 - г) податкової соціальної пільги.
3. Відповідальність за безпідставну затримку виплати пенсій та соціальних допомог передбачена:
 - а) Кримінально-процесуальним кодексом України;
 - б) Цивільним кодексом України;
 - в) Бюджетним кодексом України;
 - г) Кримінальним кодексом України.
4. Особи мають право на призначення пенсії за віком після досягнення 60 років та наявності страхового стажу не менше:
 - а) 15 років;
 - б) 20 років;
 - в) 25 років;
 - г) 30 років.
5. Мінімальний розмір пенсії за віком встановлюється в розмірі прожиткового мінімуму за наявності у чоловіків:
 - а) 25 років стажу;
 - б) 30 років стажу;
 - в) 35 років стажу;
 - г) 40 років стажу.
6. Мінімальний розмір пенсії за віком встановлюється в розмірі прожиткового мінімуму за наявності у жінок:
 - а) 25 років стажу;
 - б) 30 років стажу;
 - в) 35 років стажу;
 - г) 40 років стажу.
7. Особи мають право на призначення пенсії за віком після досягнення:
 - а) 55 років;
 - б) 60 років;
 - в) 62 років;
 - г) 65 років.
8. Підвищення розміру пенсії за неповний місяць страхового стажу:
 - а) здійснюється пропорційно відпрацьованому часу;
 - б) здійснюється на 0,5 %;
 - в) здійснюється на 1 %;

г) не здійснюється.

II рівень

9. Особи мають право на призначення пенсії за віком:
- а) після досягнення віку 60 років та наявності страхового стажу не менше 15 років;
 - б) після досягнення віку 60 років для чоловіків і 55 років для жінок та наявності страхового стажу не менше 15 років;
 - в) після досягнення віку 60 років та наявності страхового стажу не менше 10 років;
 - г) після досягнення віку 60 років для чоловіків і 55 років для жінок та наявності страхового стажу не менше 10 років.
10. Окремих категоріям працівників залежно від умов праці за результатами атестації робочих місць можуть призначатися пенсії за рахунок коштів підприємств та організацій, але:
- а) не пізніше ніж за 3 роки до досягнення загального пенсійного віку;
 - б) не пізніше ніж за 5 років до досягнення загального пенсійного віку;
 - в) не раніше ніж за 3 роки до досягнення загального пенсійного віку;
 - г) не раніше ніж за 5 років до досягнення загального пенсійного віку.
11. Максимальний розмір пенсії (з урахуванням надбавок) не може перевищувати:
- а) 10 прожиткових мінімумів для осіб, які втратили працездатність;
 - б) 10 мінімальних зарплат;
 - в) 15 прожиткових мінімумів для осіб, які втратили працездатність;
 - г) 15 мінімальних зарплат.
12. Мінімальний розмір пенсії за віком за наявності у чоловіків 35 р., а у жінок 30 р. страхового стажу встановлюється у розмірі:
- а) прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;
 - б) мінімальної зарплати;
 - в) 2-х прожиткових мінімумів для осіб, які втратили працездатність;
 - г) 2-х мінімальних зарплат.
13. У разі виплати застрахованій особі довічної пенсії мінімальний розмір пенсії за віком у солідарній системі:
- а) зменшується на розмір прожиткового мінімуму;
 - б) зменшується на розмір довічної пенсії;
 - в) зменшується на розмір мінімальної зарплати;
 - г) не зменшується.
14. За кожний повний рік страхового стажу понад 35 років чоловікам і 30 років жінкам пенсія за віком збільшується:
- а) на 0,5 %;
 - б) на 1 % розміру пенсії, але не більш як на 1 відсоток мінімального розміру пенсії за віком;
 - в) на 1,5 %;
 - г) не збільшується.
15. У разі відстрочення виходу на пенсію на строк понад 60 місяців пенсія за віком призначається з підвищенням її розміру:
- а) на 0,5% за кожний повний місяць страхового стажу;
 - б) на 1% за кожний повний місяць страхового стажу;
 - в) на 1,5% за кожний повний місяць страхового стажу;
 - г) на 2 % за кожний повний місяць страхового стажу.
16. У разі відстрочення виходу на пенсію на строк до 60 місяців пенсія за віком призначається з підвищенням її розміру:
- а) на 0,5% за кожний повний місяць страхового стажу;
 - б) на 0,75% за кожний повний місяць страхового стажу;
 - в) на 1 % за кожний повний місяць страхового стажу;
 - г) на 1,5 % за кожний повний місяць страхового стажу.

III рівень

17. Жінки мають право на призначення дострокової пенсії за віком за сукупності таких умов:

- а) народили п'ятеро або більше дітей і виховали їх до шестирічного віку;
 - б) досягли 45 років;
 - в) досягли 50 років;
 - г) мають не менше 10 років страхового стажу;
 - д) мають не менше 15 років страхового стажу.
18. Особи, хворі на гіпофізарний нанізм (ліліпути), диспропорційні карлики мають право на призначення дострокової пенсії за віком за таких умов:
- а) після досягнення чоловіками 45 років;
 - б) після досягнення чоловіками 50 років;
 - в) після досягнення жінками 40 років;
 - г) після досягнення жінками 45 років;
 - д) за наявності в чоловіків не менше 20 років страхового стажу, а в жінок не менше 15 років страхового стажу.
19. Військовослужбовці, особи начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ, які брали участь у бойових діях, мають право на призначення дострокової пенсії за віком за таких умов:
- а) після досягнення чоловіками 55 років;
 - б) після досягнення чоловіками 50 років;
 - в) після досягнення жінками – 45 років;
 - г) після досягнення жінками – 50 років;
 - д) за наявності страхового стажу не менше 25 років для чоловіків і не менше 20 років для жінок.
20. Інваліди по зору I групи та інваліди з дитинства I групи мають право на призначення дострокової пенсії за віком за таких умов:
- а) після досягнення чоловіками 50 років;
 - б) після досягнення чоловіками 55 років;
 - в) після досягнення жінками – 40 років;
 - г) після досягнення жінками – 45 років;
 - д) наявності не менше 15 років страхового стажу в чоловіків і не менше 10 років страхового стажу в жінок.

Тема 12. Пенсії по інвалідності в солідарній пенсійній системі

I рівень

1. Повторний огляд інвалідів з нестійкими, оборотними змінами та порушеннями функцій організму з метою визначення ефективності реабілітаційних заходів, стану здоров'я і ступеня соціальної адаптації проводиться:
 - а) раз на один – два роки;
 - б) раз на один – три роки;
 - в) раз на один – чотири роки;
 - г) раз на один – п'ять років.
2. Довічно пенсії по інвалідності призначаються:
 - а) інвалідам, які досягли загального пенсійного віку;
 - б) інвалідам, які досягли 45 років;
 - в) інвалідам, які досягли 50 років;
 - г) інвалідам, які досягли 55 років.
3. Залежно від ступеня втрати працездатності визначається:
 - а) дві групи інвалідності;
 - б) три групи інвалідності;
 - в) чотири групи інвалідності;
 - г) п'ять груп інвалідності.
4. Причина, група, час настання інвалідності, строк, на який встановлена інвалідність, визначається:
 - а) органами медико-соціальної експертизи;

- б) лікувально-консультативною комісією;
 - в) Пенсійним фондом;
 - г) Фондом соціального страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання.
5. Пенсія по інвалідності призначається інвалідам I групи у розмірі:
 - а) 80 % пенсії за віком;
 - б) 90 % пенсії за віком;
 - в) 100 % пенсії за віком;
 - г) 110 % пенсії за віком.
 6. Пенсія по інвалідності призначається інвалідам II групи у розмірі:
 - а) 80 % пенсії за віком;
 - б) 90 % пенсії за віком;
 - в) 100 % пенсії за віком;
 - г) 110 % пенсії за віком.
 7. Пенсія по інвалідності призначається інвалідам III групи у розмірі:
 - а) 50 % пенсії за віком;
 - б) 60 % пенсії за віком;
 - в) 90 % пенсії за віком;
 - г) 100 % пенсії за віком.
 8. Особи, визнані інвалідами після досягнення пенсійного віку, мають право на пенсію по інвалідності за наявності страхового стажу:
 - а) 10 років;
 - б) 15 років;
 - в) 20 років;
 - г) 25 років.

II рівень

9. Якщо інвалідність настала в період проходження строкової військової служби, то пенсія по інвалідності призначається особі:
 - а) незалежно від наявності страхового стажу;
 - б) за наявності страхового стажу не менше 2 років;
 - в) за наявності страхового стажу не менше 3 років;
 - г) за наявності страхового стажу не менше 5 років.
10. Пенсія по інвалідності від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання призначається:
 - а) відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування»
 - б) відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення»;
 - в) відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування»;
 - г) відповідно до Закону України «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи».
11. Непрацюючі інваліди II групи за їх вибором мають право на призначення пенсії по інвалідності в розмірі пенсії за віком за наявності такого страхового стажу:
 - а) у жінок від 20 до 25 р. страхового стажу залежно від віку, а у чоловіків від 25 до 30 р.;
 - б) у жінок від 10 до 15 р. страхового стажу залежно від віку, а у чоловіків від 15 до 20 р.;
 - в) у жінок від 15 до 20 р. страхового стажу залежно від віку, а у чоловіків від 20 до 25 р.;
 - г) у жінок від 15 до 25 р. страхового стажу залежно від віку, а у чоловіків від 20 до 30 р.
12. У разі зміни групи інвалідності пенсія в новому розмірі виплачується:
 - а) з нового календарного тижня;
 - б) з нового календарного місяця;
 - в) з дня зміни групи інвалідності;
 - г) з наступного дня після зміни групи інвалідності.
13. Якщо особа визнана інвалідом нижчої групи, пенсія виплачується:

- а) за нижчою групою з дня визнання;
 - б) за попередньою групою до кінця тижня, в якому змінено групу інвалідності;
 - в) за попередньою групою до кінця місяця, в якому змінено групу інвалідності;
 - г) за попередньою групою до кінця року, в якому змінено групу інвалідності.
14. У разі визнання особи, яка пройшла повторний огляд, здоровою, пенсія по інвалідності виплачується:
- а) до кінця тижня, по який встановлено інвалідність;
 - б) до кінця місяця, по який встановлено інвалідність;
 - в) до кінця року, по який встановлено інвалідність;
 - г) довічно.
15. У разі, якщо особа не з'явилася в органи медико-соціальної експертизи на повторний огляд у визначений для цього строк:
- а) виплата пенсії по інвалідності не зупиняється;
 - б) виплата пенсії по інвалідності зупиняється з 1 числа наступного тижня;
 - в) виплата пенсії по інвалідності зупиняється з 1 числа наступного місяця;
 - г) виплата пенсії по інвалідності зупиняється з 1 числа наступного року.
16. Непрацюючі інваліди II групи, визнані інвалідами після досягнення загального пенсійного віку, за їх вибором мають право на призначення пенсії по інвалідності в розмірі пенсії за віком, за наявності страхового стажу:
- а) 30 років для чоловіків та 30 років для жінок;
 - б) 30 років для чоловіків та 25 років для жінок;
 - в) 35 років для чоловіків та 25 років для жінок;
 - г) 35 років для чоловіків та 30 років для жінок.

III рівень

17. Пенсія по інвалідності призначається (вказати неправильну відповідь):
- а) на 5 років;
 - б) на 10 років;
 - в) на весь строк встановлення інвалідності;
 - г) інвалідам, які досягли пенсійного віку призначається довічно;
 - д) на 15 років.
18. Законом встановлені такі строки виплати пенсії по інвалідності в разі зміни групи інвалідності або відновлення працездатності:
- а) у разі зміни групи інвалідності пенсія в новому розмірі виплачується з дня зміни групи інвалідності;
 - б) у разі зміни групи інвалідності пенсія в новому розмірі виплачується з дня звернення за пенсією у зв'язку зі зміною групи інвалідності;
 - в) якщо особа визнана інвалідом нижчої групи, пенсія виплачується за попередньою групою до кінця місяця, в якому змінено групу інвалідності;
 - г) у разі визнання особи, яка пройшла повторний огляд, здоровою пенсія виплачується до кінця місяця, по який встановлено інвалідність;
 - д) у разі визнання особи, яка пройшла повторний огляд, здоровою пенсія виплачується до кінця року, по який встановлено інвалідність.
19. У разі якщо особа не з'явилася в органи медико-соціальної експертизи на повторний огляд у визначений для цього строк:
- а) виплата пенсії по інвалідності зупиняється з першого числа місяця, наступного за місяцем, у якому вона мала з'явитися на повторний огляд;
 - б) виплата пенсії по інвалідності зупиняється з першого числа тижня, наступного за тижнем, у якому вона мала з'явитися на повторний огляд;
 - в) у разі якщо строк повторного огляду пропущено з поважних причин, виплата пенсії по інвалідності відновлюється з дня, з якого припинено виплату, до дня повторного огляду, але не більш як за 3 роки;

г) у разі якщо строк повторного огляду пропущено з поважних причин, виплата пенсії по інвалідності відновлюється з дня, з якого припинено виплату, до дня повторного огляду, але не більш як за 5 років;

д) якщо особа не отримувала пенсії внаслідок нез'явлення на повторний огляд без поважних причин, то в разі наступного визнання її інвалідом виплата раніше призначеної пенсії поновлюється з дня встановлення інвалідності за умови, що після припинення виплати пенсії минуло не більше 5 років.

20. Пенсія по інвалідності залежно від групи інвалідності призначається в таких розмірах:

- а) інвалідам I групи – 100 відсотків пенсії за віком;
- б) інвалідам I групи – 90 відсотків пенсії за віком;
- в) інвалідам II групи – 90 відсотків пенсії за віком;
- г) інвалідам II групи – 80 відсотків пенсії за віком;
- д) інвалідам III групи – 50 відсотків пенсії за віком.

Тема 13. Пенсії у зв'язку з втратою годувальника в солідарній пенсійній системі

I рівень

1. Пенсія у зв'язку з втратою годувальника призначається непрацездатним членам сім'ї, які були на його утриманні за наявності в годувальника на день смерті страхового стажу, який був би необхідний йому для призначення пенсії:
 - а) по I групі інвалідності;
 - б) по II групі інвалідності;
 - в) по III групі інвалідності;
 - г) немає правильної відповіді.
2. Пенсія у зв'язку з втратою годувальника призначається на одного непрацездатного члена сім'ї в такому розмірі:
 - а) 45 відсотків пенсії за віком померлого годувальника;
 - б) 50 відсотків пенсії за віком померлого годувальника;
 - в) 55 відсотків пенсії за віком померлого годувальника;
 - г) 60 відсотків пенсії за віком померлого годувальника.
3. Пенсія у зв'язку з втратою годувальника призначається на двох та більше непрацездатних членів сім'ї в такому розмірі:
 - а) 70 відсотків пенсії за віком померлого годувальника;
 - б) 80 відсотків пенсії за віком померлого годувальника;
 - в) 90 відсотків пенсії за віком померлого годувальника;
 - г) 100 відсотків пенсії за віком померлого годувальника.
4. На одну дитину-сироту пенсія у зв'язку з втратою годувальника призначається у розмірі:
 - а) 45 відсотків пенсії за віком померлого годувальника;
 - б) 50 відсотків пенсії за віком померлого годувальника;
 - в) 55 відсотків пенсії за віком померлого годувальника;
 - г) 60 відсотків пенсії за віком померлого годувальника.
5. На двох та більше дітей-сиріт пенсія у зв'язку з втратою годувальника призначається у розмірі:
 - а) 70 відсотків пенсії за віком померлого годувальника;
 - б) 80 відсотків пенсії за віком померлого годувальника;
 - в) 90 відсотків пенсії за віком померлого годувальника;
 - г) 100 відсотків пенсії за віком померлого годувальника.
6. Пенсія у зв'язку з втратою годувальника призначається членам сім'ї годувальника – пенсіонерам:
 - а) не більше, ніж 5 років;
 - б) не більше, ніж 10 років;
 - в) не більше, ніж 15 років;
 - г) довічно.

7. Пенсія у зв'язку з втратою годувальника призначається членам сім'ї померлого годувальника:
- не більше, ніж 5 років;
 - не більше, ніж 10 років;
 - не більше, ніж 15 років;
 - на весь період, протягом якого член сім'ї померлого годувальника вважається непрацездатним.
8. У разі усиновлення неповнолітні діти, які мають право на пенсію у зв'язку з втратою годувальника:
- зберігають право на пенсію;
 - не зберігають права на пенсію;
 - це залежить від доходів усиновлювачів;
 - це питання вирішується органом опіки і піклування.

II рівень

9. Пасинок і падчерка:
- мають право на пенсію у зв'язку з втратою годувальника нарівні з рідними дітьми, якщо вони не одержували аліментів від батьків;
 - не мають права на пенсію у зв'язку з втратою годувальника;
 - мають право на пенсію у зв'язку з втратою годувальника нарівні з рідними дітьми незалежно від того, чи отримують аліменти;
 - немає правильної відповіді.
10. Виділення частки пенсії у зв'язку з втратою годувальника провадиться:
- з першого числа місяця, що настає за місяцем, у якому надійшла заява про виділення частки пенсії;
 - з першого числа тижня, що настає за тижнем, у якому надійшла заява про виділення частки пенсії;
 - з першого числа року, що настає за роком, у якому надійшла заява про виділення частки пенсії;
 - з дня винесення рішення судом про виділення частки пенсії.
11. Зміна розміру пенсії у зв'язку з втратою годувальника здійснюється:
- з першого числа тижня, що настає за тижнем, у якому склалися обставини, що спричинили її зміну;
 - з першого числа місяця, що настає за місяцем, у якому склалися обставини, що спричинили її зміну;
 - з першого числа року, що настає за роком, у якому склалися обставини, що спричинили її зміну;
 - з дня винесення рішення судом про зміну розміру пенсії.
12. Припинення виплати пенсії у зв'язку з втратою годувальника здійснюється:
- з першого числа місяця, що настає за місяцем, у якому склалися обставини, що спричинили її припинення;
 - з першого числа тижня, що настає за тижнем, у якому склалися обставини, що спричинили її припинення;
 - з першого числа року, що настає за роком, у якому склалися обставини що спричинили її припинення;
 - з дня винесення рішення судом про зміну розміру пенсії.
13. Пенсія у зв'язку з втратою годувальника, який помер внаслідок нещасного випадку на виробництві або професійного захворювання, призначається:
- відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування»
 - відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення»;

в) відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності»;

г) відповідно до Закону України «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи».

14. Батьки і чоловік (дружина) померлого, які не були на його утриманні:

а) не мають права на пенсію у зв'язку з втратою годувальника;

б) мають право на пенсію у зв'язку з втратою годувальника, якщо втратили джерело засобів до існування;

в) мають право на пенсію у зв'язку з втратою годувальника, якщо ніде не працюють;

г) мають право на пенсію у зв'язку з втратою годувальника, якщо отримують допомогу по безробіттю.

15. Пенсія у зв'язку з втратою годувальника призначається в розмірі:

а) 40 % пенсії за віком померлого годувальника на одного непрацездатного члена сім'ї та 100 % на двох і більше непрацездатних членів сім'ї;

б) 50 % пенсії за віком померлого годувальника на одного непрацездатного члена сім'ї та 90 % на двох і більше непрацездатних членів сім'ї;

в) 50 % пенсії за віком померлого годувальника на одного непрацездатного члена сім'ї та 100 % на двох і більше непрацездатних членів сім'ї;

г) 60 % пенсії за віком померлого годувальника на одного непрацездатного члена сім'ї та 100 % на двох і більше непрацездатних членів сім'ї.

16. До непрацездатних членів сім'ї не належать:

а) діти, які не досягли 18 років;

б) діти, які народилися до спливу 10 місяців з дня смерті годувальника;

в) діти, які навчаються за денною формою навчання, але не довше ніж до досягнення 21-річного віку;

г) діти, які навчаються за денною формою навчання, але не довше ніж до досягнення 23-річного віку.

III рівень

17. Пенсія у зв'язку з втратою годувальника призначається непрацездатним членам сім'ї, які були на його утриманні:

а) за наявності в годувальника на день смерті страхового стажу, який був би необхідний йому для призначення пенсії по I групі інвалідності;

б) за наявності в годувальника на день смерті страхового стажу, який був би необхідний йому для призначення пенсії по II групі інвалідності;

в) за наявності в годувальника на день смерті страхового стажу, який був би необхідний йому для призначення пенсії по III групі інвалідності;

г) у разі смерті пенсіонера пенсія у зв'язку з втратою годувальника призначається незалежно від тривалості страхового стажу;

д) у разі смерті громадянина в період проходження строкової військової служби пенсія у зв'язку з втратою годувальника призначається незалежно від тривалості страхового стажу.

18. Непрацездатними членами сім'ї вважаються:

а) діти, які не досягли 18 років;

б) діти, які народилися до спливу 10 місяців з дня смерті годувальника;

в) діти, які навчаються за денною формою навчання, але не довше ніж до досягнення 21-річного віку;

г) діти, які навчаються за денною формою навчання, але не довше ніж до досягнення 23-річного віку;

д) діти, які навчаються за денною формою навчання, але не довше ніж до досягнення 25-річного віку.

19. Непрацездатними членами сім'ї вважаються:

а) чоловік (дружина), батько, мати, якщо вони є інвалідами або досягли загального пенсійного віку;

- б) діти, які навчаються за денною формою навчання, але не довше ніж до досягнення 21-річного віку;
 - в) діти, які навчаються за денною формою навчання, але не довше ніж до досягнення 23-річного віку;
 - г) чоловік (дружина), якщо він (вона) не працюють і зайняті доглядом за дитиною померлого годувальника до досягнення нею 6 років.
 - д) чоловік (дружина), якщо він (вона) не працюють і зайняті доглядом за дитиною померлого годувальника до досягнення нею 8 років.
20. Непрацездатними членами сім'ї вважаються:
- а) діти, які не досягли 18 років;
 - а) діти, які навчаються за денною формою навчання, але не довше ніж до досягнення 21-річного віку;
 - б) діти, які народилися до спливу 10 місяців з дня смерті годувальника;
 - в) чоловік (дружина), якщо він (вона) не працюють і зайняті доглядом за дитиною померлого годувальника до досягнення нею 3 років.
 - г) чоловік (дружина), якщо він (вона) не працюють і зайняті доглядом за дитиною померлого годувальника до досягнення нею 8 років.

Тема 14. Пенсійні виплати за рахунок коштів накопичувальної системи пенсійного страхування

I рівень

1. Щомісячна виплата, яка здійснюється протягом життя пенсіонера, а після його смерті – його чоловіку (дружині), який (яка) досяг пенсійного віку, протягом його життя, – це:
 - а) аліменти подружжя;
 - б) соціальна допомога подружжя;
 - в) довічна пенсія подружжя;
 - г) немає правильної відповіді.
2. Щомісячна виплата, яка здійснюється протягом життя пенсіонера, але не менше ніж протягом десяти років з дня її призначення, – це:
 - а) довічна пенсія подружжя;
 - б) довічна обумовлена пенсія;
 - в) довічна пенсія з установленим періодом;
 - г) немає правильної відповіді.
3. Щомісячна виплата, яка здійснюється протягом життя пенсіонера, – це:
 - а) довічна пенсія подружжя;
 - б) довічна обумовлена пенсія;
 - в) довічна пенсія з установленим періодом;
 - г) немає правильної відповіді.
4. Розрізняють такі види довічних пенсій:
 - а) довічна пенсія з установленим періодом;
 - б) довічна обумовлена пенсія;
 - в) довічна пенсія подружжя;
 - г) усі відповіді правильні.
5. Страхові внески до Накопичувального фонду сплачуються застрахованими особами, яким на день запровадження перерахування таких внесків виповнилося:
 - а) не більш як 35 років;
 - б) 30 років для жінок та 35 років для чоловіків;
 - в) 35 років для жінок та 40 років для чоловіків;
 - г) 40 років для жінок та 45 років для чоловіків.
6. Законом України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» передбачено, що у разі запровадження накопичувальної системи максимальний розмір внеску до Накопичувального фонду не може перевищувати:
 - а) 5 % суми заробітку (доходу);

- б) 6 % суми заробітку (доходу);
 - в) 7 % суми заробітку (доходу);
 - г) 8 % суми заробітку (доходу).
7. У разі відстрочення дати призначення пенсії за віком учасник накопичувальної системи пенсійного страхування має право укласти договір страхування довічної пенсії з більш пізнього строку, але не пізніш як із:
- а) 62 років;
 - б) 65 років;
 - в) 70 років;
 - г) 72 років.
8. Одноразова виплата із Накопичувального фонду здійснюється з дня надходження заяви та відповідних документів протягом:
- а) 10 робочих днів;
 - б) 15 робочих днів;
 - в) 20 робочих днів;
 - г) 30 робочих днів.

II рівень

9. У разі якщо сума пенсійних активів, які належать учаснику накопичувальної системи пенсійного страхування не досягає мінімальної суми коштів, необхідної для оплати договору страхування довічної пенсії, то ця особа:
- а) має право на отримання одноразової виплати;
 - б) має право на отримання багаторазових виплат;
 - в) не має права на виплати із Накопичувального фонду;
 - г) має право на отримання довічної обумовленої пенсії.
10. Страхова організація розраховує розмір довічної пенсії:
- а) протягом 3 робочих днів з дня отримання коштів;
 - б) протягом 5 робочих днів з дня отримання коштів;
 - в) протягом 7 робочих днів з дня отримання коштів;
 - г) протягом 10 робочих днів з дня отримання коштів.
11. Якщо учасник накопичувальної системи пенсійного страхування визнаний інвалідом I або II групи і набуває право на пенсію по інвалідності у солідарній системі, належні йому пенсійні кошти накопичувальної системи пенсійного страхування використовуються: за його вибором для:
- а) за його вибором для здійснення одноразової виплати або оплати договору страхування довічної пенсії;
 - б) для здійснення одноразової виплати;
 - в) для оплати договору страхування довічної пенсії;
 - г) немає правильної відповіді.
12. У разі смерті учасника накопичувальної системи пенсійного страхування до досягнення ним пенсійного віку:
- а) належні йому пенсійні активи успадковуються спадкоємцями;
 - б) належні йому пенсійні активи анулюються;
 - в) належні йому пенсійні активи переходять до держави;
 - г) немає правильної відповіді.
13. Договір страхування довічної пенсії укладається:
- а) між учасником накопичувальної системи пенсійного страхування та страховою організацією;
 - б) між працівником і Накопичувальним фондом;
 - в) між роботодавцем і Накопичувальним фондом;
 - г) між працівником і Пенсійним фондом.
14. За рахунок коштів Накопичувального фонду, що обліковуються на накопичувальних пенсійних рахунках, здійснюються такі пенсійні виплати (вказати неправильну відповідь):

- а) пенсія за віком;
- б) довічна обумовлена пенсія;
- в) довічна пенсія подружжя;
- г) одноразова виплата.

15. За рахунок коштів Накопичувального фонду, що обліковуються на накопичувальних пенсійних рахунках, здійснюються такі пенсійні виплати (вказати неправильну відповідь):

- а) довічна пенсія з установленим періодом;
- б) довічна пенсія подружжя;
- в) багаторазові виплати;
- г) одноразова виплата.

16. За рахунок коштів Накопичувального фонду, що обліковуються на накопичувальних пенсійних рахунках, здійснюються такі пенсійні виплати (вказати неправильну відповідь):

- а) довічна пенсія з установленим періодом;
- б) соціальна пенсія;
- в) довічна пенсія подружжя;
- г) одноразова виплата.

III рівень

17. За рахунок коштів Накопичувального фонду, що обліковуються на накопичувальних пенсійних рахунках, здійснюються такі пенсійні виплати:

- а) довічна пенсія з установленим періодом;
- б) довічна обумовлена пенсія;
- в) соціальна пенсія;
- г) одноразова виплата;
- д) усі відповіді правильні.

18. За рахунок коштів Накопичувального фонду, що обліковуються на накопичувальних пенсійних рахунках, здійснюються такі пенсійні виплати:

- а) пенсія за віком;
- б) довічна обумовлена пенсія;
- в) пенсія по інвалідності.
- г) довічна пенсія подружжя;
- д) одноразова виплата.

19. За рахунок коштів Накопичувального фонду, що обліковуються на накопичувальних пенсійних рахунках, здійснюються такі пенсійні виплати:

- а) довічна пенсія з установленим періодом;
- б) довічна пенсія подружжя;
- в) багаторазові виплати;
- г) одноразова виплата;
- д) немає правильної відповіді.

20. За рахунок коштів Накопичувального фонду, що обліковуються на накопичувальних пенсійних рахунках, здійснюються такі пенсійні виплати:

- а) довічна пенсія з установленим періодом;
- б) соціальна пенсія;
- в) довічна пенсія подружжя;
- г) одноразова виплата;
- д) пенсія у разі втрати годувальника.

Тема 15. Недержавне пенсійне забезпечення

I рівень

1. Періодичні пенсійні виплати, які здійснюються з установленими інтервалами часу до того моменту, поки не настане певна подія, визначена у відповідному договорі, – це:

- а) ануїтет;
- б) акорд;
- в) збереження;

- г) акцепт.
2. Документ, який визначає інвестиційну політику недержавного пенсійного фонду, – це:
 - а) інвестиційна декларація;
 - б) інвестиційний договір;
 - в) інвестиційна контракт;
 - г) інвестиційна накладна.
 3. Недержавний пенсійний фонд, засновником якого є юридична особа-роботодавець або декілька юридичних осіб-роботодавців та до якого можуть приєднуватися роботодавці-платники, – це:
 - а) кооперативний пенсійний фонд;
 - б) корпоративний пенсійний фонд;
 - в) пенсійний фонд роботодавців;
 - г) пенсійний фонд працівників.
 4. Договір між пенсійним фондом та його вкладником, згідно з яким здійснюється недержавне пенсійне забезпечення учасника (учасників) фонду за визначеною пенсійною схемою, – це:
 - а) пенсійний договір;
 - б) пенсійний контракт;
 - в) пенсійна схема;
 - г) пенсійна декларація.
 5. Органами управління пенсійного фонду є:
 - а) збори засновників та рада пенсійного фонду;
 - б) рада пенсійного фонду;
 - в) збори учасників;
 - г) правління фонду.
 6. Недержавний пенсійний фонд, учасниками якого можуть бути будь-які фізичні особи незалежно від місця та характеру їх роботи, – це:
 - а) закритий пенсійний фонд;
 - б) відкритий пенсійний фонд;
 - в) Пенсійний фонд;
 - г) Фонд пенсіонерів.
 7. Особа, яка сплачує пенсійні внески на користь учасника шляхом перерахування грошових коштів до недержавного пенсійного фонду відповідно до умов пенсійного контракту та закону, – це:
 - а) акціонер;
 - б) вкладник недержавного пенсійного фонду;
 - в) довіритель;
 - г) довірена особа.
 8. Учасниками недержавного пенсійного фонду можуть бути:
 - а) громадяни України;
 - б) іноземці;
 - в) особи без громадянства;
 - г) усі відповіді є правильними.

II рівень

9. Пенсійний фонд, засновником (засновниками) якого можуть бути організації роботодавців, їх об'єднання, об'єднання громадян, професійні спілки, їх об'єднання або фізичні особи, пов'язані за родом їх професійної діяльності (занять), визначеної у статуті фонду, – це:
 - а) професійний пенсійний фонд;
 - б) кооперативний пенсійний фонд;
 - в) корпоративний пенсійний фонд;
 - г) пенсійний фонд роботодавців.
10. Недержавний пенсійний фонд є суб'єктом:
 - а) першого рівня системи пенсійного забезпечення;

- б) другого рівня системи пенсійного забезпечення;
 - в) третього рівня системи пенсійного забезпечення;
 - г) четвертого рівня системи пенсійного забезпечення.
11. Пенсійні виплати, які здійснюються страховою організацією на підставі договору страхування довічної пенсії протягом життя фізичної особи періодично після досягнення нею пенсійного віку відповідно до законодавства про страхування, – це:
- а) довічний акцепт;
 - б) довічний договір;
 - в) довічний контракт;
 - г) довічна пенсія (довічний ануїтет).
12. Вкладники недержавного пенсійного фонду:
- а) мають право вільного вибору пенсійної схеми та її зміни, але не частіше одного разу на 6 місяців;
 - б) мають право вільного вибору пенсійної схеми та її зміни, але не частіше одного разу на 9 місяців;
 - в) мають право вільного вибору пенсійної схеми та її зміни, але не частіше одного разу на 1 рік;
 - г) не мають права вільного вибору пенсійної схеми.
13. Документ, який визначає умови та порядок недержавного пенсійного забезпечення учасників фонду, це:
- а) пенсійний договір;
 - б) пенсійний контракт;
 - в) пенсійна схема;
 - г) пенсійна декларація.
14. Недержавне пенсійне забезпечення здійснюється:
- а) пенсійними фондами шляхом укладення пенсійних контрактів між адміністраторами пенсійних фондів та вкладниками таких фондів;
 - б) страховими організаціями шляхом укладення договорів страхування довічної пенсії з учасниками фонду;
 - в) банківськими установами шляхом укладення договорів про відкриття пенсійних депозитних рахунків для накопичення пенсійних заощаджень;
 - г) усі відповіді є правильними.
15. Недержавне пенсійне забезпечення здійснюється на таких принципах (вказати неправильну відповідь):
- а) законодавчого визначення умов недержавного пенсійного забезпечення;
 - б) заінтересованості фізичних осіб у недержавному пенсійному забезпеченні;
 - в) примусовості створення пенсійних фондів юридичними та фізичними особами, об'єднаннями фізичних осіб та об'єднаннями юридичних осіб;
 - г) рівноправності всіх учасників пенсійного фонду, які беруть участь в одній пенсійній схемі.
16. Недержавне пенсійне забезпечення здійснюється на таких принципах (вказати неправильну відповідь):
- а) цільового та ефективного використання пенсійних коштів;
 - б) державного регулювання розміру тарифів на послуги, що надаються у системі недержавного пенсійного забезпечення;
 - в) державного регулювання діяльності з недержавного пенсійного забезпечення та нагляду за його здійсненням;
 - г) незалежності розміру пенсійної виплати від суми пенсійних коштів, облікованих на індивідуальному пенсійному рахунку учасника фонду або застрахованої особи.

III рівень

17. До суб'єктів недержавного пенсійного забезпечення належать:
- а) Пенсійний фонд;

- б) недержавні пенсійні фонди;
- в) страхові організації, які уклали договори страхування довічної пенсії;
- г) організації роботодавців;
- д) банківські установи, які уклали договори про відкриття пенсійних депозитних рахунків.

18. Видами недержавних пенсійних фондів є:

- а) кооперативні пенсійні фонди;
- б) відкриті пенсійні фонди;
- в) закриті пенсійні фонди;
- г) корпоративні пенсійні фонди;
- д) професійні пенсійні фонди.

19. За рахунок коштів недержавних пенсійних фондів здійснюються такі види виплат:

- а) довічна пенсія;
- б) пенсія за віком;
- в) пенсія на визначений строк;
- г) пенсія по інвалідності;
- д) одноразова пенсійна виплата.

20. Одноразові пенсійні виплати учасникам здійснюються адміністратором недержавного пенсійного фонду у таких випадках:

- а) настання інвалідності учасника фонду;
- б) достатньо виявленого бажання учасника фонду на отримання одноразової виплати;
- в) заняття учасником фонду підприємницькою діяльністю;
- г) коли сума належних учасникові фонду пенсійних коштів на дату настання у нього пенсійного віку не досягає мінімального розміру суми пенсійних накопичень;
- д) виїзду учасника фонду на постійне проживання за межі України.

Тема 16. Особливості пенсійного забезпечення окремих категорій осіб

I рівень

1. Вкажіть особу, якій не може бути призначено спеціальну пенсію:
 - а) науковий працівник;
 - б) підприємець;
 - в) державний службовець;
 - г) суддя.
2. Вкажіть особу, якій не може бути призначено спеціальну пенсію:
 - д) науково-педагогічний працівник;
 - е) фермер;
 - ж) прокурор;
 - з) суддя.
3. Спеціальний страховий стаж для отримання пенсії державного службовця повинен становити:
 - а) не менше 10 років;
 - б) не менше 15 років;
 - в) не менше 20 років;
 - г) не менше 25 років.
4. Спеціальний страховий стаж для отримання пенсії суддею повинен становити:
 - а) не менше 10 років;
 - б) не менше 15 років;
 - в) не менше 20 років;
 - г) не менше 25 років.
5. Пенсія державним службовцям призначається в розмірі:
 - а) 60 відсотків заробітної плати;
 - б) 70 відсотків заробітної плати;
 - в) 80 відсотків заробітної плати;

- г) 90 відсотків заробітної плати.
- 6. Пенсія науковим (науково-педагогічним) працівникам призначається в розмірі:
 - а) 60 відсотків заробітної плати;
 - б) 70 відсотків заробітної плати;
 - в) 80 відсотків заробітної плати;
 - г) 90 відсотків заробітної плати.
- 7. Пенсія суддям призначається в розмірі:
 - а) 60 відсотків заробітної плати;
 - б) 70 відсотків заробітної плати;
 - в) 80 відсотків заробітної плати;
 - г) 90 відсотків заробітної плати.
- 8. Державному службовцю в разі виходу на пенсію виплачується одноразова грошова допомога в розмірі:
 - а) 3 посадових окладів;
 - б) 5 посадових окладів;
 - в) 10 посадових окладів;
 - г) 12 посадових окладів.

II рівень

- 9. Загальний страховий стаж для отримання пенсії державного службовця повинен становити:
 - а) 30 років для чоловіків та 20 років для жінок;
 - б) 30 років для чоловіків та 25 років для жінок;
 - в) 35 років для чоловіків та 25 років для жінок;
 - г) 35 років для чоловіків та 30 років для жінок.
- 10. Загальний страховий стаж для отримання пенсії суддею повинен становити:
 - а) 30 років для чоловіків та 20 років для жінок;
 - б) 30 років для чоловіків та 25 років для жінок;
 - в) 35 років для чоловіків та 25 років для жінок;
 - г) 35 років для чоловіків та 30 років для жінок.
- 11. Максимальний розмір пенсії державного службовця:
 - а) не може перевищувати 10 прожиткових мінімумів, установлених для осіб, які втратили працездатність;
 - б) не може перевищувати 10 мінімальних зарплат;
 - в) не може перевищувати 10-кратного розміру середньомісячної зарплати;
 - г) не може перевищувати 12 прожиткових мінімумів, установлених для осіб, які втратили працездатність.
- 12. Загальний страховий стаж для отримання пенсії наукового (науково-педагогічного) працівника повинен становити:
 - а) 30 років для чоловіків та 20 років для жінок;
 - б) 30 років для чоловіків та 25 років для жінок;
 - в) 35 років для чоловіків та 25 років для жінок;
 - г) 35 років для чоловіків та 30 років для жінок.
- 13. Спеціальний страховий стаж для отримання пенсії наукового (науково-педагогічного) працівника повинен становити:
 - а) не менше 10 років;
 - б) не менше 20 років;
 - в) 20 років для чоловіків та 15 років для жінок;
 - г) 25 років для чоловіків та 20 років для жінок.
- 14. У разі смерті особи у період проходження державної служби пенсія у зв'язку з втратою годувальника призначається у розмірі:
 - а) 50 % розміру зарплати на одного непрацездатного члена сім'ї та 70 % на двох і більше членів сім'ї;

- б) 60 % розміру зарплати на одного непрацевдатного члена сім'ї та 70 % на двох і більше членів сім'ї;
- в) 60 % розміру зарплати на одного непрацевдатного члена сім'ї та 80 % на двох і більше членів сім'ї;
- г) 70 % розміру зарплати на одного непрацевдатного члена сім'ї та 90 % на двох і більше членів сім'ї.

15. Умовами отримання пенсії державного службовця є:

- а) досягнення загального пенсійного віку, наявність загального страхового стажу та наявність не менше 10 років спеціального стажу;
- б) наявність загального страхового стажу та наявність не менше 10 років спеціального стажу незалежно від віку;
- в) досягнення загального пенсійного віку та наявність не менше 10 років спеціального стажу не залежно від загального страхового стажу;
- г) досягнення загального пенсійного віку, наявність загального страхового стажу та наявність не менше 15 років спеціального стажу.

16. Умовами отримання пенсії науково-педагогічного працівника є:

- а) досягнення загального пенсійного віку, наявність загального страхового стажу та наявність спеціального стажу 20 років для чоловіків та 15 років для жінок;
- б) наявність загального страхового стажу та наявність не менше 15 років спеціального стажу незалежно від віку;
- в) досягнення загального пенсійного віку та наявність не менше 20 років спеціального стажу не залежно від загального страхового стажу;
- г) досягнення загального пенсійного віку, наявність загального страхового стажу та наявність не менше 15 років спеціального стажу.

III рівень

17. До суб'єктів одержання спеціальних пенсій належать:

- а) військовослужбовці, особи начальницького та рядового складу внутрішніх справ;
- б) інженери;
- в) наукові (науково-педагогічні) працівники;
- г) особи, як мають особливі заслуги перед Україною;
- д) будівельники.

18. До суб'єктів одержання спеціальних пенсій належать:

- а) архітектори;
- б) державні службовці;
- в) судді;
- г) підприємці;
- д) особи, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

19. До умов отримання пенсії державними службовцями належать:

- а) досягнення загального пенсійного віку;
- б) спеціальний пенсійний вік;
- в) наявність загального стажу 35 р. для чоловіків та 30 р. для жінок;
- г) наявність спеціального стажу державної служби не менше 10 років;
- д) наявність спеціального стажу державної служби не менше 20 років.

20. До умов отримання пенсії науковими (науково-педагогічними) працівниками належать:

- а) досягнення загального пенсійного віку;
- б) спеціальний пенсійний вік;
- в) наявність загального стажу 35 р. для чоловіків та 30 р. для жінок;
- г) наявність спеціального стажу 20 р. для чоловіків та 15 р. для жінок;
- д) наявність спеціального стажу не менше 20 років.

1. Рішення про призначення соціальної допомоги або про відмову в її наданні приймається органом праці та соціального захисту:
 - а) протягом тижня;
 - б) протягом 5 календарних днів;
 - в) протягом 10 календарних днів;
 - г) протягом місяця.
2. Розмір соціальної допомоги малозабезпеченій сім'ї не може бути більшим:
 - а) 70 % прожиткового мінімуму для сім'ї;
 - б) 75 % прожиткового мінімуму для сім'ї;
 - в) 80 % прожиткового мінімуму для сім'ї;
 - г) 90 % прожиткового мінімуму для сім'ї.
3. Державна соціальна допомога дітям-інвалідам віком до 18 років призначається у розмірі:
 - а) 70 % прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;
 - б) 80 % мінімальної зарплати;
 - в) 90 % прожиткового мінімуму для сім'ї;
 - г) 100 % прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність.
4. Допомога при народженні дитини призначається за умови, якщо звернення за її призначенням надійшло не пізніше:
 - а) місяця з дня народження дитини;
 - б) 2 місяців з дня народження дитини;
 - в) 6 місяців з дня народження дитини;
 - г) 12 місяців з дня народження дитини.
5. Допомога жінці у зв'язку з вагітністю та пологами призначається за умови, якщо звернення за її призначенням надійшло не пізніше:
 - а) не пізніше ніж через 6 місяців з дня закінчення відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами;
 - б) місяця з дня народження дитини;
 - в) 6 місяців з дня народження дитини;
 - г) 12 місяців з дня народження дитини.
6. Допомога на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування, надається у розмірі:
 - а) прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку;
 - б) 2 прожиткових мінімумів для дитини відповідного віку;
 - в) мінімальної зарплати;
 - г) прожиткового мінімуму для сім'ї.
7. Допомога у зв'язку з вагітністю і пологами виплачується жінці за весь період відповідної відпустки, яка триває за загальним правилом:
 - а) 90 календарних днів;
 - б) 100 календарних днів;
 - в) 110 календарних днів;
 - г) 126 календарних днів.
8. Студенткам, аспіранткам, докторанткам допомога у зв'язку з вагітністю та пологами надається у розмірі:
 - а) мінімальної зарплати;
 - б) середньої зарплати;
 - в) мінімального прожиткового рівня.
 - г) стипендії.

II рівень

9. У разі невикористання малозабезпеченою сім'єю можливостей знаходження додаткових джерел для існування:
 - а) призначена соціальна допомога не зменшується;
 - б) призначена соціальна допомога може бути зменшена до 50 % її розміру;
 - в) призначена соціальна допомога може бути зменшена до 60 % її розміру;
 - г) призначена соціальна допомога може бути зменшена до 70 % її розміру.

10. Тривалість виплати страхової допомоги по догляду за дитиною становить:
- не менше 1 року з дня народження дитини;
 - не більше 6 років;
 - 3 роки з дня призначення допомоги;
 - до досягнення дитиною 3-річного віку.
11. Виплата соціальних допомог за чинним законодавством України має здійснюватись:
- у грошових одиницях, що перебувають у законному обігу на території України;
 - у валюті іншої держави;
 - у формі боргових зобов'язань;
 - у натуральній формі.
12. До державних соціальних допомог сім'ям з дітьми відноситься:
- допомога на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування;
 - допомога по догляду за хворою дитиною;
 - допомога по тимчасовій непрацездатності;
 - допомога по безробіттю.
13. Допомога у зв'язку з вагітністю та пологами надається у розмірі:
- 90 % середньомісячної зарплати;
 - 90 % прожиткового мінімуму для працездатної особи;
 - 100 % прожиткового мінімуму для працездатної особи;
 - 100 % середньомісячного доходу жінки, але не менше 25 % прожиткового мінімуму для працездатної особи.
14. Допомога на дітей одиноким матерям виплачується у розмірі:
- різниці між 50 % прожиткового мінімуму для дитини та середньомісячним сукупним доходом сім'ї, але не менше 30 відсотків прожиткового мінімуму;
 - 50 % прожиткового мінімуму для дитини;
 - середньомісячного сукупного доходу сім'ї;
 - мінімальної зарплати.
15. Жінкам, зареєстрованим у центрі зайнятості як безробітні, допомога у зв'язку з вагітністю та пологами надається у розмірі:
- 100 відсотків мінімальної зарплати;
 - 100 відсотків середньої зарплати;
 - 100 відсотків мінімального прожиткового рівня;
 - 100 відсотків мінімального розміру допомоги по безробіттю.
16. Непрацюючим жінкам та жінкам, зареєстрованим як суб'єкти підприємницької діяльності допомога у зв'язку з вагітністю та пологами надається у розмірі:
- 25 відсотків розміру прожиткового мінімуму для працездатної особи;
 - мінімальної зарплати;
 - середньої зарплати;
 - мінімального прожиткового рівня.

III рівень

17. Виділяють такі строки призначення державної соціальної допомоги:
- державна соціальна допомога призначається без зазначення строку;
 - державна соціальна допомога призначається на 6 місяців;
 - державна соціальна допомога призначається довічно;
 - одиноким особам, визнаним непрацездатними, які не мають інших джерел до існування, державна соціальна допомога може бути призначена на строк визнання особи непрацездатною;
 - одиноким особам, які досягли 65-річного віку і не мають інших джерел до існування, державна соціальна допомога може бути призначена довічно.
18. Державна соціальна допомога інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам призначається у таких розмірах:
- інвалідам з дитинства I групи – 100 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;

- б) інвалідам з дитинства II групи – 80 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;
 - в) інвалідам з дитинства III групи – 60 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;
 - г) інвалідам з дитинства IV групи – 50 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;
 - д) інвалідам з дитинства V групи – 40 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність/
19. До видів державної допомоги сім'ям з дітьми належать:
- а) допомога у зв'язку з вагітністю та пологами;
 - б) допомога по безробіттю;
 - в) допомога при народженні дитини;
 - г) допомога по тимчасовій непрацездатності;
 - д) допомога при усиновленні дитини.
20. До видів державної допомоги сім'ям з дітьми належать:
- а) допомога у зв'язку з вагітністю та пологами;
 - б) допомога по малозабезпеченню;
 - в) допомога на дітей одиноким матерям;
 - г) допомога по тимчасовій непрацездатності;
 - д) допомога на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування.

Тема 18. Соціальне обслуговування

I рівень

1. Підприємства, установи та організації незалежно від форм власності і господарювання, а також громадяни, що надають соціальні послуги особам, які перебувають у складних життєвих обставинах та потребують сторонньої допомоги, – це:
 - а) соціальні установи;
 - б) соціальні підприємства;
 - в) соціальні організації;
 - г) соціальні служби.
2. Система соціальних заходів, яка передбачає сприяння, підтримку і послуги, що надають соціальні служби окремим особам чи групам населення для подолання або пом'якшення життєвих труднощів, підтримки їх соціального статусу та повноцінної життєдіяльності, – це:
 - а) соціальна діяльність;
 - б) соціальні заходи;
 - в) організація соціальної роботи;
 - г) соціальне обслуговування.
3. Вид соціальної роботи, спрямованої на здійснення соціальних опіки, допомоги та патронажу соціально незахищених категорій дітей та молоді з метою подолання життєвих труднощів, збереження, підвищення їх соціального статусу, – це:
 - а) організація соціальної роботи;
 - б) соціальна діяльність;
 - в) соціальний супровід;
 - г) соціальна допомога.
4. Соціальні послуги можуть надаватися:
 - а) як за плату, так і безоплатно;
 - б) лише на платній основі;
 - в) тільки безоплатно;
 - г) при частковій оплаті.
5. Фізичним особам, які надають соціальні послуги, призначаються і виплачуються:
 - а) гарантійні виплати;

- б) доплати;
 - в) надбавки;
 - г) компенсаційні виплати.
6. Видами соціальних послуг є:
- а) соціально-побутові;
 - б) соціально-педагогічні;
 - в) психологічні;
 - г) усі вищезазначені.
7. Соціальне житло, яке надається громадянам України на час їх перебування на соціальному квартирному обліку за умови, що таке житло є єдиним місцем їх проживання, це:
- а) соціальна квартира;
 - б) соціальний будинок;
 - в) соціальний гуртожиток;
 - г) соціальне помешкання.
8. Соціальне житло не підлягає:
- а) приватизації;
 - б) продажу;
 - в) даруванню;
 - г) усі відповіді правильні.

II рівень

9. При одержанні соціальних послуг громадяни мають такі права:
- а) на поважливе і гуманне ставлення з боку суб'єктів, що надають соціальні послуги;
 - б) на вибір установи та закладу, а також форми соціального обслуговування;
 - в) на відмову від соціальних послуг;
 - г) усі вищезазначені.
10. Соціальне обслуговування не здійснюється:
- а) за місцем проживання особи (вдома);
 - б) у стаціонарних інтернатних установах та закладах;
 - в) у реабілітаційних установах та закладах;
 - г) за місцем роботи.
11. Соціальне обслуговування здійснюється:
- д) у територіальних центрах надання соціальних послуг;
 - е) у стаціонарних інтернатних установах та закладах;
 - ж) у реабілітаційних установах та закладах;
 - з) усі відповіді є правильними.
12. Основними принципами надання соціальних послуг є:
- а) адресність та індивідуальний підхід;
 - б) добровільність вибору отримання чи відмови від надання соціальних послуг;
 - в) доступність та відкритість;
 - г) усі відповіді є правильними.
13. Суб'єктами соціальної роботи з сім'ями, дітьми та молоддю є:
- а) уповноважені органи, що здійснюють соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю;
 - б) фахівці з соціальної роботи з сім'ями, дітьми та молоддю;
 - в) об'єднання громадян, благодійні, релігійні організації;
 - г) усі відповіді є правильними.
14. До соціально-побутових належать такі послуги:
- а) забезпечення продуктами харчування;
 - б) здійснення соціально-побутового патронажу;
 - в) придбання та доставка медикаментів;
 - г) усі відповіді є правильними.
15. До соціально-побутових послуг не належать:
- а) забезпечення продуктами харчування;

- б) здійснення соціально-побутового патронажу;
 - в) придбання та доставка медикаментів;
 - г) застосування психодіагностики.
16. До соціально-медичних послуг не належать:
- а) придбання та доставка медикаментів;
 - б) працетерапія;
 - в) здійснення лікувально-оздоровчих заходів;
 - г) консультації щодо запобігання виникненню та розвитку можливих органічних розладів особи.

III рівень

17. Об'єктами соціальної роботи з сім'ями, дітьми та молоддю є:
- а) сім'ї, діти, молодь;
 - б) підприємства, установи, організації;
 - в) соціальні служби;
 - г) професійні та інші колективи;
 - д) соціальні групи, щодо яких здійснюється соціальна робота.
18. До соціально-побутових послуг належать:
- а) забезпечення продуктами харчування;
 - б) застосування психодіагностики;
 - в) здійснення соціально-побутового патронажу;
 - г) працетерапія;
 - д) придбання та доставка медикаментів.
19. До соціально-медичних послуг належать:
- а) працетерапія;
 - б) придбання та доставка медикаментів;
 - в) надання натуральної чи грошової допомоги;
 - г) здійснення лікувально-оздоровчих заходів;
 - д) консультації щодо запобігання виникненню та розвитку можливих органічних розладів особи.
20. Видами соціальних послуг згідно Закону України «Про соціальні послуги» є:
- а) соціально-побутові;
 - б) соціально-медичні;
 - в) рекомендаційні;
 - г) психологічні;
 - д) дотаційні.

Тема 19. Пільги в системі соціального забезпечення

I рівень

1. Законодавче звільнення (повне чи часткове) особи від виконання нею свого обов'язку або надання їй додаткових прав при настанні соціального ризику чи за наявності у такої особи значних заслуг перед державою, пов'язаних з певними публічними подіями, це:
- а) соціальна пільга;
 - б) соціальна допомога;
 - в) соціальне обслуговування;
 - г) соціальна послуга.
2. За сферою суспільного життя пільги поділяють на такі види (вказати неправильну відповідь):
- а) трудові;
 - б) податкові;
 - в) транспортні;
 - г) постійні.
3. За змістом соціальні пільги поділяють на такі види (вказати неправильну відповідь):

- д) житлово-комунальні;
 - е) медико-реабілітаційні;
 - ж) соціально-побутові;
 - з) одноразові.
4. Залежно від характеру підстави надання певним категоріям осіб соціальні пільги поділяють на такі види:
- а) професійні та соціальні;
 - б) податкові та фінансові;
 - в) транспортні та житлові;
 - г) постійні та тимчасові.
5. За терміном надання соціальні пільги поділяють на такі види:
- а) професійні та соціальні;
 - б) податкові та фінансові;
 - в) транспортні та житлові;
 - г) постійні та тимчасові.
6. За ступенем персоніфікації соціальні пільги поділяють на такі види:
- а) професійні та соціальні;
 - б) податкові та фінансові;
 - в) транспортні та житлові;
 - г) одноособові та сімейні.
7. Залежно від періодичності виплати соціальні пільги поділяють на такі види:
- а) професійні та соціальні;
 - б) одноразові та щомісячні;
 - в) постійні та тимчасові;
 - г) одноособові та сімейні.
8. Пільги, які не залежать від настання соціального ризику і пов'язані з професійною діяльністю їх одержувачів, називають:
- а) професійні;
 - б) спеціальні;
 - в) трудові;
 - г) громадянські.

II рівень

9. Ветеранам праці надаються такі пільги:
- а) щорічне медичне обстеження і диспансеризація;
 - б) використання щорічної відпустки у зручний час;
 - в) звільнення від сплати за землю;
 - г) усі відповіді є правильними.
10. Ветеранам праці не надаються такі пільги:
- а) щорічне медичне обстеження і диспансеризація;
 - б) першочергове одержання позики на індивідуальне (кооперативне) житлове будівництво з погашенням її протягом 10 років починаючи з п'ятого року після закінчення будівництва;
 - в) першочергове обслуговування в лікувально-профілактичних закладах;
 - г) першочергове працевлаштування на роботу.
11. Ветеранам праці не надаються такі пільги:
- а) переважне право на встановлення домашніх телефонів;
 - б) переважне право на вступ до садівницьких товариств (кооперативів), кооперативів по будівництву та експлуатації колективних гаражів;
 - в) звільнення від сплати за землю;
 - г) переважне право на вступ до політичних партій та громадських об'єднань.
12. Особам, які мають особливі трудові заслуги перед Батьківщиною, надаються такі пільги:
- а) отримання надбавки до пенсії у розмірі 200% мінімальної пенсії за віком;
 - б) безоплатне першочергове забезпечення санаторно-курортним лікуванням;

- в) звільнення від квартирної плати та оплати житлово-комунальних послуг у межах встановлених законодавством норм;
 - г) усі відповіді є правильними.
13. Особам, які мають особливі трудові заслуги перед Батьківщиною, не надаються такі пільги:
- а) переважне право на вступ до політичних партій та громадських об'єднань.
 - б) переважне право на залишення на роботі при скороченні чисельності чи штату працівників;
 - в) звільнення від оплати послуг за оформлення документів на право власності на квартиру при її приватизації;
 - г) першочергове поліпшення житлових умов з наданням додаткової жилої площі до 20 квадратних метрів.
14. Учасникам бойових дій надаються такі пільги:
- а) безплатне одержання ліків за рецептами лікарів;
 - б) 75-процентна знижка за користування житлом в межах норм, визначених законодавством;
 - в) виплата допомоги по тимчасовій непрацездатності в розмірі 100 процентів середньої зарплати незалежно від стажу роботи;
 - г) усі відповіді є правильними.
15. Інвалідам війни надаються такі пільги:
- а) безплатне одержання ліків за рецептами лікарів;
 - б) позачергове безплатне зубопротезування;
 - в) позачергове безплатне щорічне забезпечення санаторно-курортним лікуванням з компенсацією вартості проїзду;
 - г) усі відповіді є правильними.
16. Учасникам війни надаються такі пільги:
- а) безплатне одержання ліків за рецептами лікарів;
 - б) позачергове безплатне зубопротезування;
 - в) 50-процентна знижка за користування житлом в межах норм, визначених законодавством;
 - г) усі відповіді є правильними.

III рівень

17. Ветеранам праці надаються такі пільги:
- а) щорічне медичне обстеження і диспансеризація;
 - б) вступ поза конкурсом до вищого навчального закладу;
 - в) переважне право на забезпечення санаторно-курортним лікуванням;
 - г) звільнення від сплати за землю;
 - д) першочергове працевлаштування на роботу.
18. Різновидами соціально-трудова пільг вважаються:
- а) право позачергового працевлаштування за спеціальністю;
 - б) пільгове встановлення телефону;
 - в) переважне право на залишення на роботі при скороченні чисельності або штату працівників;
 - г) пільгове користування телефоном;
 - д) використання щорічної відпустки у зручний для працівника час.
19. За сферою суспільного життя пільги поділяють на такі види:
- а) трудові;
 - б) податкові;
 - в) загальні;
 - г) транспортні;
 - д) спеціальні.
20. За змістом соціальні пільги поділяють на такі види:
- а) житлово-комунальні;
 - б) медико-реабілітаційні;

- в) спеціальні;
- г) соціально-побутові;
- д) загальні.